הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

28.9.99 גיליון מס' 134

מאחורי הקלעים של מנוע החיפוש החדש All the Web

המרדף

אחר התשובה הטובה ביותר

מנועי החיפוש משתכללים עמ' 8

גאים, ג'ויסטיקים ושאר אמצעי שליטה עמ' 12

ים ש(אולי) לא ידעתם על הקומיוניקייטור עמ' 6

עכבר הנכבר

רק מלה טובה "המאמרים שטוענים שאנחנו האנשים הכי טיפשים בעולם ושנועדנו לפח האשפה של האינטרנט הם כמעט מעודדים, באופן מוזר. ראיתי את זה מספיק פעמים כדי לדעת שבעוצמת הנפילה, כך מהירות העלייה. אם היום אנחנו טיפשים, סביר להניח שמחר נהיה חכמים" *(מנכ"ל אמריקה און־ליין, סטיב קייס, על ההכרזות התכופות לאורך השנים בדבר מותה הקרב של החברה. Wired)*

הדיוט "ז'וספן מתעב מחשבים, ומשוכנע שהמחשבים מתעבים אותו. הוא פשוט מסרב להבין מה מוצאים אנשים בשיטוט באינטרנט או בתקשורת באמצעות אי־מייל. מבחינתו מדובר במדיום לא קיים" *(עורך בכיר בעיתון הצרפתי "לה מונד", על ראש ממשלת צרפת. "ידיעות אחרונות", 21.9)*

הערבה זהירה "אני מאמין שמי שלא יהיה 'אין', תוך שנתיים־שלוש יהיה 'אאוט'" *(שר השיכון, יצחק לוי, על החשיבות של מחשוב משרדי הממשלה והיכרות עם האינטרנט. מתוך אותה כתבה)*

סוף עונת היובש "אני חושב שיהיו אנשים בווירג'יניה שירטיבו את המכנסים. לומר את האמת, אני כל כך מתרגש, שאני עלול להרטיב גם את שלי" *(נשיא MindSpring, מייק מק'קרי, מעריך את התגובה באמריקה און־ליין להודעה על מיזוג בין MindSpring והספק המתחרה Earthlink, כדי ליצור חזית מאוחדת נגד AOL. ZDNET, 23.9)*

קבל תיקון "אנחנו לא חברת אינטרנט, אנחנו מרוויחים כסף" *(גיא גכט, הנשיא החדש של חברת ההיי־טק א.פ.י. מעריב, 21.9)*

המהדורה המקוונת של "קפטן אינטרנט"
מתעדכנת כל יום - כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

לא עבר שבוע מאז ההכרזה על Visor, הפאלם החדש של Handspring (ראו גיליון קודם), ובקומפאק לא נשארים חייבים. החברה הציגה השבוע את מחשבי כף היד הראשונים שלה, Aero, המבוססים על Windows CE. Aero הוא קטן וקל יותר מרוב המחשבונים בשוק, והוא מציג חידושים חביבים כמו כפתור לגלילה ביד אחת, הקלטה בלחיצה אחת ועוד. מרשים מכל הוא המסך הצבעוני של ה־2100 Aero. המסך משתמש בטכנולוגיית TFT, שמאפשרת לאור שחודר אליו לחזור מחלקו האחורי, ומקל על הקריאה בו גם מול אור חזק או בשמש ישירה. הסדרה מציעה מספר גדול של קונפיגורציות, תוספות ומחירים, החל מ־299 דולר לגרסת השחור־לבן, ו־449 דולר לגרסה הצבעונית. התחרות בשוק מחשבי כף היד ממשיכה להתחמם, הנתח של Windows CE ממשיך לרדת, אנחנו ממשיכים לעקוב.

פרטים נוספים:
http://www.compaq.com

לקנייה:
http://www.directplus.compaq.com

נטע גורביץ

לא קרובים

שום דבר עדיין לא קרה, אבל חייו של האיש עם המקטרת השתנו מהקצה אל הקצה. רעיון מבשיל במוחו של הקפטן. למעשה, הרבה יותר מרעיון – מדובר במהפכה.

הוא לא זוכר איך הכל התחיל. לא ברור לו מה קדם למה, ואם דבר אחד הוביל לדבר אחר, או להיפך. הוא חשב שזה יעבור, אבל זה לא עובר. זה מתגבר.

הקפטן שלכם חושב לעבור למחשב נישא, מה שקרוי לפטופ. כן. ככה. הרעיון מתבשל בתוכו כמו סיר של חמין כבר תקופה. בהתחלה הוא התעלם, אחר כך ביטל, אחר כך דחה, אחר כך הכחיש, אחר כך הדחיק, – אבל כלום לא עזר. מהרגע שבו עלתה המחשבה על שינוי, הכל השתנה.

כי הקפטן שלכם לא מבין הרבה על העולם והחיים וכל הסיפור הזה של האנשים, אבל דבר אחד הוא בכל זאת הספיק ללמוד: אין שום דבר הפיך. הכל בלתי הפיך, ולקפטן שלכם ברור גם למה: זה בגלל הזמן, שנע רק קדימה כל הזמן.

יותר מזה, לא רק המעשים בלתי הפיכים, גם המחשבות והרצונות (לפחות אצל הקפטן שלכם, שמתקשה מאוד להבחין בהבדל בין המציאות לבין המציאות שאצלו בראש, כאילו שבאמת יש הבדל).

הקפטן נזכר במה שאמרה לו סבתו – ואולי היתה זאת סבתא של מישהו אחר, ואולי בכלל נכדה של מישהו – "אי אפשר לדחוף פרח בחזרה לאדמה". ואכן, מהרגע שנבט הרעיון, אבוד היה לקפטן שלכם, ועכשיו לא נותר לו דבר לעשות חוץ מלהתרגל. הופך והופך, בוחן את המציאות החדשה לעומק, ומתקשה למצוא בה פגם. למעשה, הוא נהפך לבן ערובה של הרעיון. ברגע שיהיה מחשב נישא, הכל ייראה אחרת. גם הקפטן בעצמו ייהפך לנישא (וכל אחד מאתנו הוא בעצם מחשב נישא בידי עצמו).

ומהרגע שהוא רוצה, הוא גם צריך. אף פעם הוא לא ידע להבדיל בין שני הדברים. מה שעד לפני כמה ימים היה משחק, שעשוע של הקפטן שלכם עם עצמו, הוא עכשיו כמעט מקרה חירום.

אפשר גם לשאול, נו, אז מה? מה הסיפור הגדול, שיעבוד למחשב נישא ויעזוב את כולנו בשקט. ובכן, לא. הוא לא יעזוב אף אחד בשקט. הוא ישתף וישתף כאילו אין מחר. המחשבות של הקפטן שייכות לכולם (עוד רעיון: לשמור מחשבות בצורת MP3 ולפזר אותן באינטרנט), כמו האוויר, כמו השמש, כמו הריח הנפלא של עשן אוטובוסים על הבוקר.

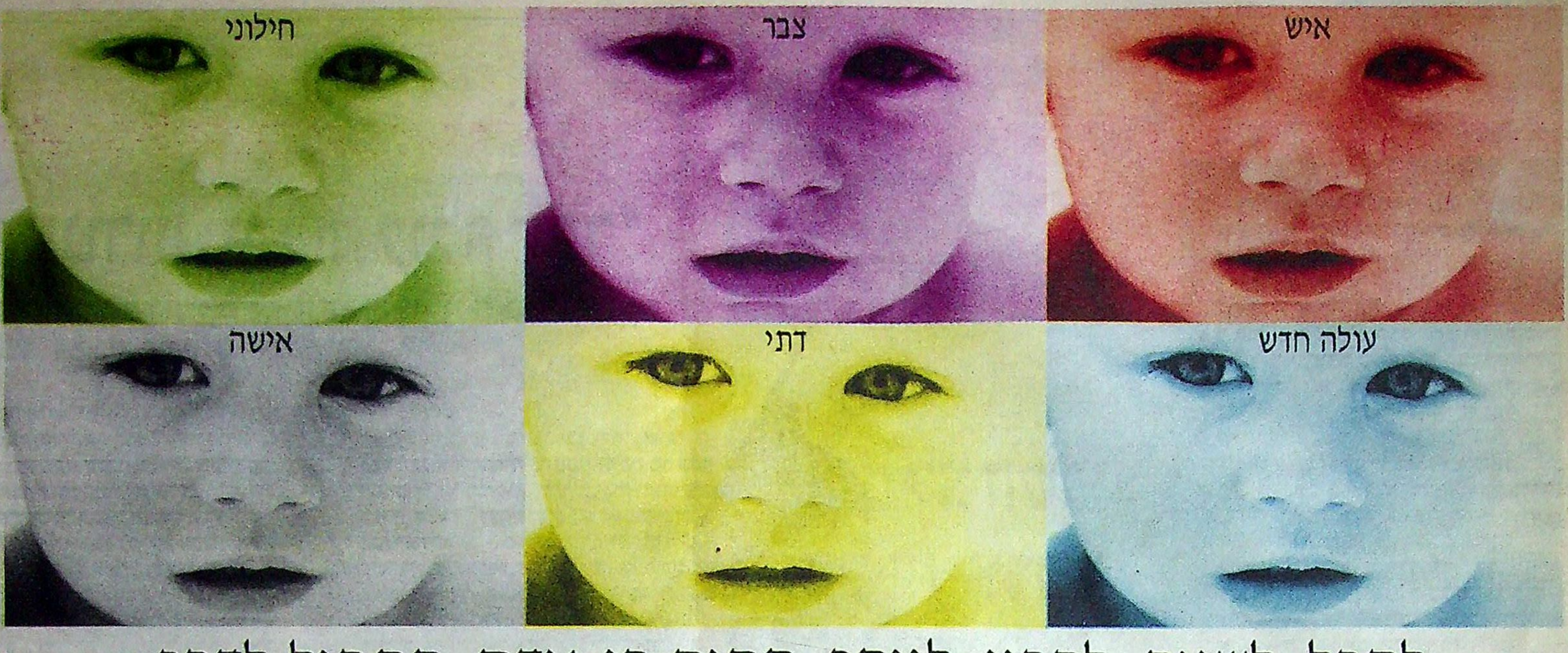
דבר אחד מטריד מעט את הקפטן שלכם. ברור לחלוטין שהטכנולוגיה משפיעה על האדם. היה זה מרשל מקלוהן שאמר משהו כמו: "אנחנו בונים את הכלים, והכלים משנים אותנו". איזה מין אדם יהיה הקפטן שלכם עם לפטופ? אחר, סביר להניח, אבל גם דומה. הקפטן עוד זוכר את השינוי הגדול במעבר לסלולרי, שלא לדבר על המעבר משחור־לבן לצבע. השינויים האלה השפיעו עמוקות על האיש עם המקטרת.

הקפטן מוכן לשינוי המתרגש עליו, מחבק אותו. תוך כמה ימים הוא אולי אפילו יעביר את הרעיון לפסים מעשיים יותר (אם רק היה אפשר לוותר על זה). יש לו תחושה של הרפתקה. הוא ימשיך וידווח ולא יחסיר שום פרט.

ודבר אחרון בעניין אחר: חבר קרוב של הקפטן חזר מארצות הברית ואמר לאיש עם השפם: "ראיתי את אחיך. מסר לך ד"ש". זאת כבר הפעם העשירית שזה קורה, הקפטן מבקש להודיע – הוא לא אח של זה מ"קנטאקי פרייד צ'יקן". בקושי בני דודים שניים. אנשים רואים שפם וישר מתבלבלים. אבל כמו שלא כל הנוצץ זהב, כך לא כל זקן משופם הוא

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5123755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il.
המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

לקבל, לשנות, להבין, לוותר. תהיה בן-אדם. תתחיל לדבר.

חייבים לדבר.

כי אלימות היא לא השפה שלנו.

שכחנו לגמרי איך לדבר אחד עם השני, אדם אל אדם. כל מחלוקת, אי הסכמה או סכסוך מתדרדרים לאלימות: בכביש, בבית, בעבודה ובפוליטיקה. מוכרחים להביט אחד לשני בעיניים ולדבר. חייבים כולנו יחד לשים קץ לאלימות. כי ככה לא מדברים אצלנו.

ביוזמת משרד השר לענייני חברה ותפוצות-משרד ראש הממשלה, חברנו יחדיו לצאת בקריאה משותפת: **כן להידברות לא לאלימות.** בואו והצטרפו אלינו בקריאה, במעשה ובדיבור משותף, **כי ככה מדברים אצלנו.**

פרטים אודות עשרות אירועי הידברות שייערכו במהלך יום ההידברות בחברה הישראלית יפורסמו במקומונים,
בטלמסר 1212-33-27-87 ובאתר האינטרנט www.panim.org.il

• אדם טבע ונוף • אולפן עקיבא • אל-עמי • אלול • ארכיון ומכון החגים • אתיקה • בינה - סמינר אפעל • בית דניאל • בית יציב • בית מורשה • בני-עקיבא • גשר • דו-שיח • דור שלום • החברה למתנ״סים- המחלקה לפיתוח הקהילה • המדרשה באורנים • המכללה ליהדות פלורליסטית • המרכז היהודי ערבי בגבעת חביבה • המרכז ללמידה שיתופית - קיבוץ תמוז • הנוער העובד והלומד • הצבא • השומר הצעיר • ושיננתם לבניך • חל״ד • יחד באהבה • ימה וקדמה • מדרשת עיון • מועצה מקומית משגב • מחניים • מכון ואן ליר • מכון שכטר והתנועה המסורתית • מל״ץ • מעגל טוב • מדרשה • מקום בגליל • מרכז א.י.ל.ה - אוניברסיטת בר-אילן • מרכז יעקב הרצוג • מרכז שילוב • המשרד לענייני חברה ותפוצות - משרד ראש הממשלה • משרד החינוך המינהל לחינוך ערבי • משטרת ישראל • נטע״ם • נוער לנוער • סובלנות • עזרא - תנועת הנוער החרדי לאומי • פרויקט אורן - סמינר אורנים • פרויקט גישור - קרן ירושלים • פנים - להתחדשות יהודית • צדי״ק - ציונות דתית קהילתית • ציונות 2000 • צו - פיוס • קבוצת רעות - קיבוץ בית ישראל • קולות - מדרשה במכללת הנגב • שדולת הנשים • שושנת הגליל • שירות לעם • שרשים - יהדות, תרבות, מדע • תאיר • תמורות - להתחדשות הציונות הדתית • תנועת הצופים

יום רביעי, 6 באוקטובר 99, כ״ו בתשרי תש״ס,
יום הידברות בחברה הישראלית

שר לענייני חברה ותפוצות
משרד ראש הממשלה

צו פיוס

פנים

ציונות 2000

משרד החינוך
המינהל לחינוך ערבי

"30 אגורות, ולי זה עולה יותר"

תעשיית התשלומים הזעירים ברשת יוצאת לדרך, בחסות המוסיקה הדיגיטלית. תשכחו מהארנק האלקטרוני

הבום הגדול של המוסיקה הדיגיטלית ברשת עשוי להקים לתחייה את המסחר האלקטרוני הזעיר – micropayments – שכבר כמה שנים מקרטע בשולי ההתפתחויות הגדולות של המדיום. סימני החיים האחרונים מהחברות העוסקות בפיתוח מערכות ל־micropayment ברשת הם סדרה של שותפויות חדשות עם אתרי מוסיקה.

מזה תקופה ארוכה חולמים עסקים מקוונים על היום שבו יוכלו לגבות מגולשים 5 סנט תמורת מאמר ישן ב"ניו־יורקר", או חצי דולר על גרסת MP3 של שיר של הביטלס. אבל "כרטיסים חכמים" ו"ארנקים אלקטרוניים" שמאפשרים לבצע תשלומים קטנים ברשת לא נקלטו בארצות הברית, שכמו בכל ענייני האינטרנט, גם בתחום ה־micropayment קובעת את קצב ההתפתחות בשוק העולמי. הסיבה העיקרית לגמגום בתחום היתה העובדה שעד עכשיו, הרשת לא הציעה מספיק תכנים אטרקטיוויים שהצדיקו תשלום – גם אם זעום.

"זאת דוגמה קלאסית של בעיית התרנגולת והביצה", אומר רוברט סטרלינג, אנליסט בחברת "ג'ופיטר קומיוניקיישנס". "אין שום דבר לקנות, אז אין גם סיבה לאמץ מערכת ל־micropayment". אבל עם השגשוג במכירה של מוסיקה און־ליין, אתרי מוסיקה התחילו לחפש דרך לגבות מגולשים סכומים של דולר או פחות על שיר בודד. חברת iPIN, המתמחה בפתרונות למסחר אלקטרוני, עומדת לחתום בימים אלה על שותפויות עם ספקי מכל מכירה.

"זה פותר את בעיית התרנגולת", אומר סטרלינג. אתרי המוסיקה מקבלים את מה שהם רוצים – יותר רכישות, יותר כניסות ויותר פרסום – ו־iPIN יוצרת לעצמה בסיס משתמשים יציב.

המערכת של iPIN סיימה בימים אלה הרצה ניסיונית אצל חמישה ספקי גישה באירופה, בהם WorldNet של AT&T, Demon הגרמני ו־Belcacor הבלגי. לדברי גאוף ווטסון, מנהל השיווק של החברה, הפתרון של iPIN יכול להיות הבסיס למכירה מקוונת של כל סוגי התכנים. רוברת של LiquidAudio הודיעה בשבוע שעבר שגם החברה שלה נמצאת במשא ומתן עם iPIN. אבל ההסכמים ש־iPIN כבר חתמה עליהם הם לא הסכמים בלעדיים, ויש עוד הרבה הרבה דגים בים.

חברה נוספת שמציעה פתרון לא פחות אטרקטיווי ל־micropayment היא Trivnet מסנטה קלרה, קליפורניה. Trivnet חתמה באחרונה על הסכם שותפות עם חברת IEA software, המספקת שירותי חיוב לכ-2,000 ספקי אינטרנט, לפיו תשלב IEA את WISP – הפתרון של Trivnet לתשלומים זעירים – במוצרים שלה, בתקווה שהוא יאומץ על ידי בסיס המשתמשים העצום של IEA software.

גם הארנקים האלקטרוניים עוד לא נכחדו לחלוטין מעולם ה־micropayments, והם מוצעים עדיין על ידי חברות כמו Qpass. חברת Echarge מסיאטל [illegible]ה בחודש האחרון עם ספקיות האינטרנ[illegible] Prodigy ו־MSN של מיקרוסופט. ל־CyberCash – אחת החלוצות בתחום הארנקים האלקטרוניים – יש טכנולוגיה לביצוע תשלומים זעירים, אבל החברה החליטה להתרכז בתחומים אחרים עד ששוק ה־micropayments יבשיל.

אלא [illegible]ה להתעלם מהאלגנטיות של הפתרון

אינטרנט, שיהפכו את הקניות הזעירות ברשת להכי קלות בעולם. בשבוע שעבר הודיעה iPIN כי היא תספק את שירותי החיוב לאתרי המוסיקה The Orchard, ArtistDirect, Emusic.com, Cductive ו־MJuice, בין השאר. באמצעות הפתרון של iPIN, מנויים של ספקים שחתמו על חוזה עם iPIN לא יידרשו למלא טפסים אינסופיים או להיות הבעלים של ארנקים אלקטרוניים כדי לרכוש את השיר האחרון של טום פטי. כל מה שהם יצטרכו לעשות הוא ליצור סיסמת iPIN, וכל ההוצאות שלהם על מוסיקה – או כל שאר התכנים שהם ירכשו ברשת – יצורפו לחשבון שהם משלמים לספק. הספקים, מצדם, יודיעו למנויים שלהם שהם יכולים לקנות מוסיקה דרך אתרים כמו Emusic, בלי לתת את פרטי כרטיס האשראי שלהם לעוד אתר ועוד אתר. ו־iPIN, מצדה, תקבל אחוזים שמציעות Trivnet ו־iPIN. סטיב גריידי, סגן נשיא לשיווק של Emusic.com, אומר שהוא נמשך לפשטות של השיטה של iPIN. "כל תהליך התשלום יכול להיות פשוט מאוד", הוא אומר, "והגידול של שוק המוסיקה ברשת תלוי בכך". מצד שני, יכול להיות שגם אחרי יישום השיטות האלה, גולשים עדיין יידרשו למלא טפסים ארוכים בכל אתר מוסיקה או תוכן שהם ייכנסו אליו. סביר להניח שהאתרים ידרשו רישום כזה כל זמן שלא יימצא להם פתרון אחר לאגור מידע על המשתמשים שלהם בלי לפגוע בפרטיותם. אבל זה כבר סיפור אחר.

Wired

איך לא חשבו על זה קודם

הבעיה, הפתרון, והזווית הישראלית

שתי דרכים עמדו עד כה לפני מי שרצה לקנות ברשת דברים, ובעיקר תכנים, זולים: לשלוף כרטיס אשראי, או להשתמש באחת מתוכנות ה"ארנק האלקטרוני" שקיימות בשוק. כרטיס אשראי הוא פתרון ממש גרוע, הן מבחינת הקונים והן מבחינת המוכרים. הקונים צריכים למלא שאלונים מעצבנים בכל פעם שהם רוצים להוריד תוכנה שעולה שני דולרים, וזה דבר שגולשים שונאים במיוחד; וסוגיית הביטחון נעשית לא פשוטה בכלל כשמספר הכרטיס מסתובב בעשרות אתרים, חלקם לא מוכרים. למוכרים אין בכלל אינטרס להציע סחורה זולה אם צורת התשלום היא באשראי: חברות האשראי גוב[illegible] והמוכר נתח מכל עסקה, ובסכומים קטנים, המ[illegible]כרים נרפקים.

מצד שני, הארנק האלקטרוני לא תפס. ראשית, לא נוצר סטנדרט אחיד שכובד על ידי כל האתרים. שנית, גם כאן מדובר בתוכנה, מסורבלת למדי בחלק מהמקרים, שצריך להירשם באתר שלה, להוריד אותה, להתקין אותה, לעדכן אותה – עדיף כבר לקנות את הדיסק בחנות ולא להיכנס לבלגן הזה.

סרבול, בעיות אבטחה, חוסר כדאיות – שום טכנולוגיה לא הצליחה להתגבר על המחסומים האלה, עד שקמו iPIN ו־Trivnet, ועשו מעשה. הפתרון שמציעות שתי החברות דומה במהותו, ואין מה להגיד – זה פתרון גאוני.

המוצר של טריוונט, שהיא בכלל חברה ישראלית שהוקמה ב-'97 על ידי גיא רוביו, סער וילף ואמיר גלילי, נקרא WISP. WISP היא תוכנה שמותקנת על ידי ספק האינטרנט, ומאפשרת לגולש להוסיף את סכום הרכישות הקטנות – כל דבר מתחת ל-20 דולר – שהוא מבצע ברשת לחשבון של הספק, שהוא ממילא משלם מדי חודש. הגולש, מצדו, לא צריך בכלל לדעת שהוא משתמש ב־WISP: הוא לא נדרש להירשם, לא צריך סיסמה ואף אחד לא מבקש ממנו את מספר כרטיס האשראי. לוחצים על המוצר, ולאחר האישור המערכת של WISP מעבירה את הבקשה לאתר, ומשם לספק. אחרי שפרטי הגולש נבדקים אצל הספק, סכום הרכישה מועבר לאתר, והגולש מקבל את המוצר.

המערכת של iPIN עובדת באופן דומה, אלא ששם נדרשת הרשמה ראשונית לצורך קבלת סיסמה. בכל פעם שרוצים לבצע רכישה, צריך להזין את הסיסמה כדי לשלוח לספק בקשת אישור. העובדה הזאת, לדברי יוסי (מרק) קוואם, סגן נשיא iPIN והמנהל בפועל של השוק האירופי (וישראלי גם הוא), הופכת את המערכת של iPIN לבטוחה יותר מזאת של טריוונט, שמבססת את תהליך האימות שלה על מספר IP בלבד. קוואם טוען ש"זה בערך כמו שלכרטיס אשראי לא יהיה קוד סודי: כל אחד יכול להתיישב על המחשב שלך, ולהתחיל לקנות". עוד הבדל בין המערכות: זו של iPIN יודעת להציג לכל קונה את ערך המוצר במטבע שלו: מי שמוריד בתל אביב תוכנה מאתר בארה"ב, יידע בדיוק בכמה שקלים יחויב החשבון שלו אצל הספק.

שתי המערכות מעכבות את גביית הכספים מהספק בלמעלה מחודש, ופרק הזמן הזה שבו הכסף נשאר בידיים של הספק ושל האתרים המבצעים את המכירה בפועל הופך את העסקה לכדאית לכל הצדדים, גם בהתחשב בנתח שגובות חברות האשראי מכל רכישה.

WISP של טריוונט מותקנת אצל ספקים בארץ ובחו"ל כבר תשעה חודשים, ולדברי מנכ"ל החברה, אמיר גלילי, "זאת המערכת שפועלת הכי הרבה זמן ועם הכי הרבה ניסיון בתחום". היא גם הכי פשוטה, כי כל מה שהיא דורשת מהגולש הוא לאשר את הרכישה על ידי קליק אחד. ובניגוד לפתרון של iPIN, גם גולשים שהספק שלהם לא התקין את WISP יכולים להשתמש במערכת, באמצעות חברת כרטיס האשראי. בישראל היתה נטוויז'ן הספק הראשון שהתקין את WISP, אבל לדברי גלילי, טריוונט חתמה כבר על הסכמים עם כמה ספקים ישראלים נוספים, והוא צופה שבתוך זמן קצר לכ-90% מהגולשים הישראלים תהיה גישה למערכת. רשימת האתרים שאפשר לקנות בהם בארץ באמצעות WISP נמצאת ב־ http://www.trivnet.com/html/mall.html.

בימים אלה אמורה טריוונט לחתום על הסכמים עם אתרי תוכן וספקים "גדולים מאוד" בארה"ב, לדברי גלילי, ו־WISP כבר נמצאת בשלבי התקנה באתר Tucows. iPIN מכוונת יותר לשוק האירופי. המערכת שלה סיימה בימים אלה הרצה אצל חמישה ספקים בעולם, בהם גם אינטרנט זהב, והיא צפויה להיכנס לשימוש בחודש נובמבר. החברה נמצאת צעד אחד קדימה בכל מה שקשור לספקי תוכן: בלי אתרים שיציעו סחורה שאותה יהיה אפשר לרכוש באמצעות המערכות השונות, אין להן בעצם זכות קיום. iPIN כבר חתמה על הסכמים עם אתרי מוסיקה גדולים, וגם עם אתרים כמו AT&T, Le-Monde, Paris-Match, Virgin Radio, וגם כמה אתרים ישראליים, כמו ריתמו. בשלב הזה, למי שישתמש ב־iPIN יהיה יותר מה לקנות. אבל לדברי אמיר גלילי מטריוונט, "זה רק עניין של זמן".

טריוונט

http://www.trivnet.com

דמו של WISP אפשר לראות ב:

http://www.trivnet.com/demostore

(ובאותה הזדמנות גם להוריד למחשב קובץ טראנס לא רע בכלל)

iPIN

http://www.ipin.com

הדגמה אפשר לראות ב:

http://www.ipin.com/tour/tour.html

נטע גורביץ

בואו נעשה להם חג

בחגים, כשאנחנו מבלים ונהנים בחיק המשפחה, הם עסוקים בשמירה על בטחוננו. שוכבים במארבים, בודקים את השבילים, יוצאים לגיחות קרביות או משייטים לאורך החופים. אז בואו נעשה להם חג ונראה להם שגם כשהם רחוקים מאיתנו, הם קרובים לליבנו. קרן אמץ לוחם, המממנת שנת לימודים אקדמית לכל לוחם עם שחרורו מהצבא, מזמינה אתכם להצטרף לכל אותם אנשים נהדרים שכבר תרמו ללוחמים. בשנה שעברה הוענקו ללוחמים מאות מלגות. בעזרתכם, כל לוחם שירצה להמשיך בלימודים אקדמאים יוכל לעשות זאת.

אז בערב החג - אמצו לוחם.
כי לאומץ לב מגיע מכל הלב.

איך תורמים?

לבחירתך מספר דרכים לתרום ל"אמץ לוחם"

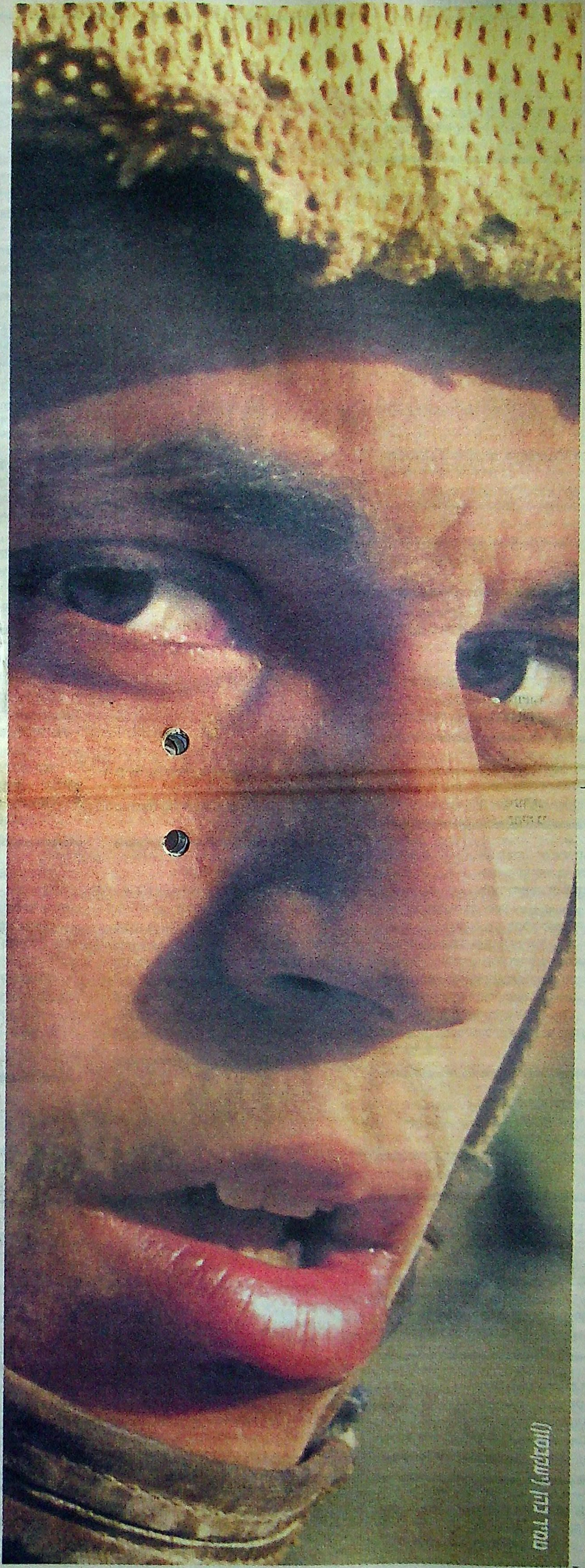
- לשלוח המחאה לפי הכתובת: "אמץ לוחם", בית החייל רח' ויצמן 60 ת"א, 62155
- מוקד טלפוני של "אמץ לוחם": 03-5464245 מרכז התרמות טלכלל: 1212-331-424
- ישירות לחשבון הבנק שלנו: הבנק הבינלאומי הראשון, סניף 048, חשבון מס' 409259063. קבלה מוכרת לצרכי מס תשלח אליכם לאחר ההפקדה.

בחסות:

ידיעות אחרונות

אמץ לוחם

קרן מלגות לימודים ללוחמי צה"ל

Download Wonder הוא מנהל "הורדות" חדש ומצוין. התוכנה מסייעת לא רק להוריד קבצים בצורה רציפה, אלא גם לקטלג אותם היטב ואפילו לתת מלות מפתח לקבצים, כדי להימנע מהצורך לתהות, למשל, איזו תוכנה נמצאת בקובץ db332a, שהורד לפני שבוע. התוכנה כוללת התרעות קוליות על התחלת וסיום הורדת קבצים ועוד שלל תכונות שימושיות לכל משתמש שמוריד קבצים ברשת (כמו פתיחת קובצי ZIP). היא חופשית לשימוש.

Download Wonder, גודל הקובץ: 1.2 מגה בייט

ftp://ftp.40software.com/programs/dlwonder.exe

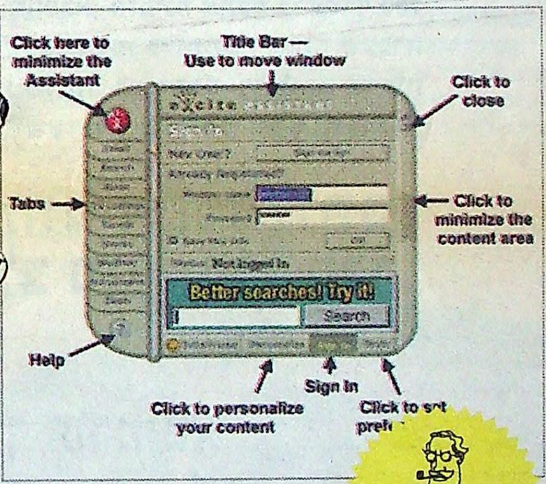
Yahoo Companion הוא סרגל כלים חדש של יאהו!, שנוסף לדפדפנים נטסקייפ ואקספלורר ומאפשר גישה קלה לתכנים ולשירותים של יאהו!. אפשר לחפש מידע ברשת ישירות דרכו, לגשת לחשבון הדואל, לבדוק שערי מניות, להתעדכן בחדשות וכדומה. אפשר אפילו להגדיר סימניות אישיות שיישמרו במחשבי יאהו! ואז לגשת אליהן מכל מחשב בעולם. גם לפורטל אקסייט יש תוכנה חדשה דומה, אם כי היא פועלת בנפרד מהדפדפן. התוכנה של אקסייט כוללת אפשרויות מגוונות נוספות, כמו האזנה לתוכניות רדיו ברשת, קבלת מידע מותאם אישית ועוד. שתי התוכנות חופשיות לשימוש.

Yahoo Companion, גודל הקובץ: 38 קילו בייט

http://edit.yahoo.com/config/download_companion

Excite Assistant, גודל הקובץ: 580 קילו בייט

http://assist-download.excite.com/assist/download/InstallAssistant.exe

שעון, מסנן דואר, מנהל הורדות, וסרגל כלים חדש

WorldTime הוא שעון רב עוצמה שעוזר לברר את השעה בכל פינה על כדור הארץ. נתוניו מתעדכנים תדיר מהרשת לפי נתוני כל ארץ ואזור (כמו החלת שעון קיץ). אפשר להשמיע צלילים כתזכורת לשעה בכל פרק זמן קצוב, ובאמצעות שעון מעורר מובנה לתזמן משימות שונות. השעונים השונים מאפשרים לקבל מידע במגוון צורות תצוגה על מועדי זריחה ושקיעה, ונתונים אחרים, כמו קווי אורך ורוחב של ערים (בצורה דו־ממדית או תלת־ממדית של מפת העולם). התוכנה חופשית לשימוש.

WorldTime, גודל הקובץ: 3.5 מגה בייט

http://www3.bc.sympatico.ca/cats/wt510455.zip

Brightmail היא תוכנת סינון דואר חכמה, הפועלת בתאימות לתוכנות דואר נפוצות ומסננת דואר החשוד כדואר זבל לפי קריטריונים שונים. כל דואר כזה יועבר אוטומטית למחיצה נפרדת של דואר נכנס, בדרך אל פח הזבל הווירטואלי. כמובן שאפשר לבדוק את המכתבים לפני השמדתם. התוכנה חופשית לשימוש.

Brightmail, גודל הקובץ: 706 קילו בייט

http://www.brightmail.com/download/BrightMail_v10b12a.exe

צביקה אלברגר
zvika@haaretz.co.il

Navigator - הדפדפן

1. כולם כבר יודעים: כשמקלידים כתובת (URL) בתיבת ה־Location, אין צורך להקליד //:http. קיצורי דרך נוספים: אם תקלידו cnn נוויגייטור ייקח אתכם ישר ל־www.cnn.com, וכשתקלידו cnn/weather, תגיעו אוטומטית ל־www.cnn.com/weather.

2. כדי להוסיף אתר ל־Bookmarks אפשר לגרור את הלינק עם העכבר לכפתור ה־Bookmark Quickfile (הכפתור השמאלי בסרגל ה־Location). כשרשימת ה־Bookmarks נפתחת, אפשר להפיל את האתר לתיקייה הרצויה.

3. ביקרתם באתר ואתם לא יכולים לשחזר את הכתובת? נוויגייטור שומר קובץ היסטוריה של האתרים שביקרתם בהם בעשרה ימים האחרונים, כולל זמני הביקור, תכיפותם, והכתובת המלאה. לקובץ נכנסים דרך Communicator/Tools/History. אם מצאתם שם אתר ששווה לשמור, לחצו על ה־URL בכפתור העכבר הימני, והוסיפו Bookmark.

4. אפשר לגרור אתרים חביבים הישר לסרגל האישי (Personal Toolbar), ומשם לפתוח אותם בלחיצה אחת, מבלי להיכנס ל־Bookmarks. אחרי שנכנסים לאתר המבוקש, גוררים את האייקון הקטן ליד המלה Netsite בסרגל ה־Location לסרגל האישי. נוויגייטור יוצר כפתור עם שם האתר. את האתרים על הסרגל האישי אפשר לערוך דרך /Bookmarks Edit Bookmarks/Personal Toolbar.

5. את ה־Taskbar שנמצא בדרך כלל על סרגל ה־status (בפינה הימנית התחתונה של הדפדפן) אפשר להעביר לכל מקום במסך: גוררים אותו באמצעות העכבר, מצדו השמאלי. כדי להחזיר אותו למקומו הטבעי לוחצים על ה־X בחלקו העליון. אם הסרגל הצף נאבד בין חלונות פתוחים, אפשר להחזיר אותו למוטב דרך View/Show/Floating Component Bar. כדי להעלים לגמרי את ה־Status Bar ולהחזיר אותו חזרה, לחצו Ctrl+Alt+S.

6. יש הרבה דברים שאפשר ללמוד על הרגלי הגלישה שלכם מהקלדת about:x בחלון ה־Location: about:global מדווח על כל האתרים שביקרתם בהם, ומתי. about:cache מניב רשימה של כל הקבצים בזיכרון המטמון שבדיסק הקשיח. about:image-cache ייתן רשימה של כל הקבצים הגרפיים. כדאי לזכור שכל מי שיקליד את הנתונים האלה במחשב שלכם, יידע בדיוק איפה ביקרתם בזמנכם הפנוי.

7. ועוד דרך חלון ה־Location – אפשר לבצע חיפוש ישירות דרך הדפדפן על ידי הקלדת מלות החיפוש בחלון, ולחיצה על Enter. נוויגייטור ייכנס באופן אקראי לאחד ממנועי החיפוש המופיעים באתר של נטסקייפ, ויריץ את השאילתה. כדי לבצע שאילתה של מלה בודדת יש להקליד רווח ונקודה אחרי המלה ("bread .").

8. גם אם לא הורדתם את "Get Right", הקומיוניקייטור מאפשר להמשיך להוריד קבצים, גם אם החיבור שלכם מתנתק באמצע. הדפדפן

הקפטן משאיר טיפ

הקומיוניקייטור הוא הרבה יותר מדפדפן. עשרים דברים חדשים שתוכלו לעשות עם התוכנה שבשביל חלק ממשתמשיה היא בכלל עניין דתי

שומר את החלק שהורדתם, ולחיצה נוספת על הלינק הרלוונטי תמשיך את ההורדה מהמקום שבו היא נקטעה.

9. הדרך הטובה ביותר להאיץ את מהירות הדפדפן היא להימנע מלהוריד קבצים גרפיים. זה יותר משעמם, אבל הרבה יותר אפקטיווי. בחרו Edit/preferences/Advanced, ומחקו את הסימון בתיבה שליד המשפט "Load Images Automatically". אם בעת גלישה במצב הזה תרצו לצפות בקובץ גרפי, לחצו עם כפתור העכבר הימני בתוך אזור התמונה, ובחרו ב"Show Image" בתפריט שייפתח.

10. קיצורי דרך שימושיים: אפשר לדלג בין לינקים בכל עמוד באמצעות כפתור ה־Tab, או Shift+Tab כדי לדלג ביניהם אחורה.
במקום ללחוץ על כפתור ה־Back, לחצו Alt + החץ השמאלי.
כדי לדלג קדימה: Alt + החץ הימני.
Ctrl+B יפתח את קובץ ה־Bookmarks
Ctrl+D, יוסיף את ה־URL של העמוד שבו אתם נמצאים לרשימה.
חיפוש בתוך עמוד: Ctrl+F יפתח את תיבת החיפוש, Ctrl+G ימצא את המופע הבא. להגיע לסוף העמוד: Ctrl+End, ולתחילתו: Ctrl+Home. Ctrl+U פותח את הקוד של העמוד, ו־Ctrl+I את עמוד האינפורמציה שלו.

Messanger - תוכנת הדואר

11. לקומיוניקייטור יש תוספת שבודקת אם קיבלתם דואר חדש מדי מספר הדקות שתגדירו לה, ומנופפת בדגל אדום בכל פעם שמגיע לתיבה שלכם מכתב. לפתיחת ה־Mail Notifier היכנסו ל־Start/Programs/Netscape Mail Notification. Communicator/Utilities/Netscape האייקון של התוכנה יופיע בפינה הימנית התחתונה של המסך. לחיצה ימנית עליו מאפשרת להגדיר כל כמה זמן לבדוק דואר, לפתוח את המסנג'ר ולפתוח חלון להודעה חדשה.

12. רוצים לשלוח תמונה או לינק? בנוויגייטור הקישו Ctrl+M – הצירוף שפותח הודעה חדשה מכל מקום בקמיוניקייטור. כשהחלון ייפתח, גררו לתוכו באמצעות העכבר תמונה או לינק מהעמוד הרלוונטי. הטריק הזה עובד רק אם גם הנמען שלכם משתמש בדפדפן של נטסקייפ.

13. בחלון הדואר, לחיצה על כל אחת מתיבות הנתונים ב־Inbox תמיין את הדואר לפי הנתון שבתיבה – תאריך, שולח (לפי סדר אלפביתי), נושא (כנ"ל) ועדיפות. לחיצה כפולה תעשה את אותו דבר, רק בסדר הפוך: מחדש לישן, מת"ו ועד אל"ף, מלא דחוף לדחוף. ליד תיבת ה־Subject יש כפתור עם ארבעה קווים שחורים. לחיצה עליו תשרשר את ההודעות, בדומה לדרך שבה מאורגנות הודעות בקבוצות דיון.

14. מי שמחבר דואל באוף־ליין יכול להשהות את שליחתו עד להתחברות לספק: אחרי חיבור ההודעה יש לבחור מתוך חלון ההודעה File/Send Later. כשתהיו מוכנים לשלוח, בחרו File/Send Unsent Messages.

15. כדי לשלוח הודעה מיד, לחצו מתוך ההודעה Ctrl+Enter.

16. דואר זבל? יש פתרון. קומיוניקייטור מאפשר להגדיר מסננים לדואר לפי כמה קטגוריות. בחרו /Communicator Tools/Message center. בחלון שייפתח בחרו Edit/Message Filters, ולחצו על New ליצירת מסנן חדש. חלון הפילטרים מאפשר לחסום דואר לפי שולח, נושא ועוד, ואפשר גם למיין באמצעותו דואר באופן אוטומטי לתיקיות לפי קריטריונים שונים. את הפילטרים אפשר לעדכן, לבטל או לארגן לפי סדר עדיפויות.

17. בחירת הודעה ולחיצה על Delete מעבירה אותה לתיקיית הזבל, בלי לחסוך מקום בדיסק הקשיח בדרך. כדי להעיף הודעות לזבל ממש, לחצו על Shift+Delete.

18. כדי לחסוך עוד מקום בחרו בכל אחת מתיקיות הדואר, לחצו בכפתור העכבר הימני ובחרו ב־Folder Compress. כדי לכווץ את כל התיקיות בחרו File/Compact Folders.
לחיצה על כתובת השולח בהודעה חדשה תוסיף אותו לספר הכתובות.

19. אפשר לצרף הודעות דואר ל־Bookmarks, בדיוק כמו אתרים רגילים. פתחו את ההודעה הרצויה, וגשו ל־/Communicator Bookmarks/Add Bookmark.

20. ולסיום, הקלידו בתיבת ה־Location, about: ואת אחד מהשמות הבאים: jwz, dp, dmose, timm, terry, robm, mlm, marca, kipp, כדי לפגוש חלק מהמתכנתים המצוינים של הקומיוניקייטור, שהרבה כסף לא יצא להם, אבל לפחות הם מונצחים כאן.

זה בסדר, תנעלו, אני כבר אכנס מאחור

שינוי מפתיע במדיניות ארה"ב כלפי יצוא תוכנות הצפנה חזקות אמור היה לשמח את פעילי זכויות הפרט. אז למה הם בכל זאת מודאגים?

דו"ח אמין

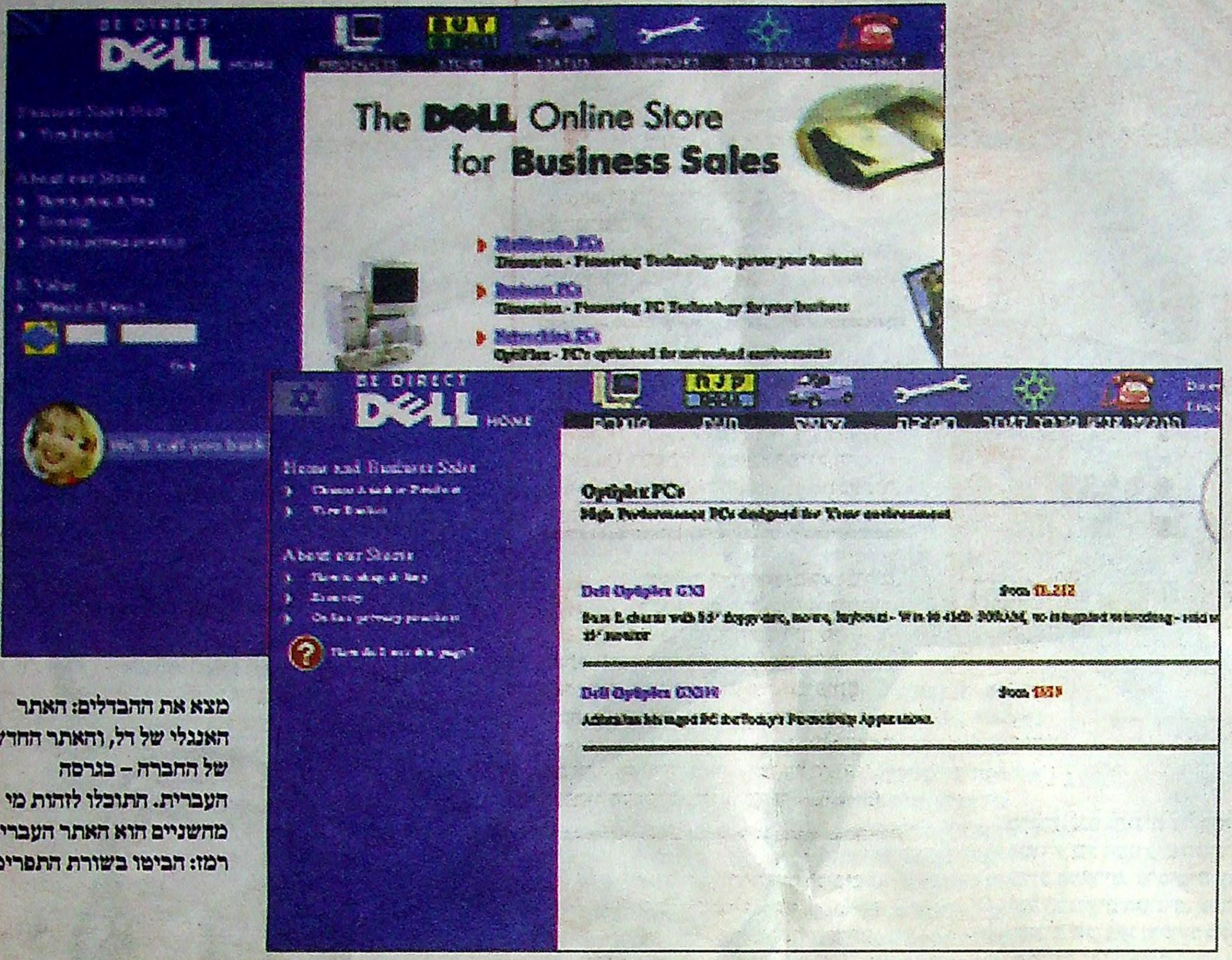
עידו אמין

לפני כמה שבועות נזעקו פעילים בתחום ההצפנה והפרטיות כאשר יועץ אבטחה אמריקאי גילה בקוד של חלונות מפתח סודי העונה לשם NSA – ראשי התיבות של הסוכנות לביטחון לאומי. שירות הביון, שמותר לו כנראה לטלטל כל דואר אלקטרוני שעובר בעולם, היה הרוח החיה מאחורי מאמצי הממשל להגביל את איכות ועוצמת ההצפנה המותרת לייצוא מארה"ב. באותה הזדמנות, הובע חשש כי המפתח שנתגלה הוא עדות לעסקאות סודיות בין שירות הביון לבין חברות תוכנה. החששות האלה מתחזקים השבוע על רקע הידיעות על הקלה בהיתרי הייצוא של תוכנות הצפנה מארה"ב.

הבעיה המטרידה ממשלות בכל העולם, וארה"ב בראשן, היא שבעזרת מחשב אישי אפשר כיום להצפין מסר כלשהו בעוצמה כזאת, שאין מחשב בעולם שיוכל *לפענח אותו מיד*. ומה אם כולם ישתמשו ביכולת הצפנה כזאת בדואר שלהם? במצב כזה, מעקב סיטונאי אחרי מרחבי הסייברספייס בנוסח האח הגדול, יהיה פשוט בלתי אפשרי. לכן, המאבק בין סוכנויות הממשל לבין פעילי חירות הפרט התמקד בשנים האחרונות בניסיונות להגביל את עוצמת ההצפנה המשולבת ביישומים מסחריים ולעכב יצוא של טכנולוגיות הצפנה חזקות אל מחוץ לארה"ב. בפרספקטיווה של כמה שנים, מאמצי החסימה האלה מצד הממשל נראים כמלחמת מאסף אבודה מראש. הכיוון הכללי הרי ברור, ולא נראה שיש משהו שיוכל לעצור אותו.

עכשיו החליט ממשל קלינטון לאפשר לחברות התוכנה ליצא ככל העולה על רוחן – אך בתמורה הוא מבקש מבית הנבחרים לתת בסיס חוקי ל"מפתח גנבים" מהסוג שהתגלה על פי החשד בחלונות. זהו מהלך שעלול להביא לפיצול בחזית נגד מעורבות הממשל – חזית שהיתה מורכבת עד כה משילוב של קבוצות פעילים שונות וחברות תוכנה. מצד אחר, לראשונה מאז החל המאבק הציבורי בנושא, לחברות התוכנה יש שביב תקווה שהממשל יאפשר להן לייצא תוכנות הצפנה חדשות – ועל זה אין להן כוונה לוותר בקלות. מאידך, פעילי זכויות הפרט – ביניהם ארגון זכויות האזרח האמריקאי והמרכז לדמוקרטיה וטכנולוגיה – מודאגים מהצעת החוק, בגלל מתן הגושפנקה החוקית לחיפוש גורף בדואר אלקטרוני. אלן דייווידסון, עורך הדין של המרכז לדמוקרטיה וטכנולוגיה, אמר לניו יורק טיימס כי "הצעת החוק אינה דורשת הוכחה ברורה של חשד סביר וצו בית משפט, כפי שנדרש על פי החוקה, למשל כאשר הרשות רוצה להשיג מידע הנמצא ברשות הפרט או אפילו על המחשב האישי שלו". בארגון זכויות האזרח האמריקאי אמר בארי סטינהרט כי הוא בטוח "שהאף־בי־איי והסוכנות לביטחון לאומי ינצלו את הקלות היצוא על מנת לסובב את ידיה של התעשיה ולהכריח אותה להתקין מפתח גנבים בטכנולוגיית ההצפנה שלהן".

אז האם זה כבר קרה, כפי שנחשף בפרשת המפתח הסמוי בחלונות? האם זה עומד לקרות? האם יתפורר המאבק האזרחי בעד פרטיות? המשך יבוא.

מצא את ההבדלים: האתר האנגלי של דל, והאתר החדש של החברה – בגרסה העברית. התוכלו לזהות מי מהשניים הוא האתר העברי? רמז: הביטו בשורת התפריט

כשאת אומרת "אתר עברי" למה את מתכוונת

אולי לכבוד ביקורו הקרוב של מייקל דל, 34, האיש החמישי ברשימת עשירי העולם ובעל חברת המחשבים "דל", הושק בימים אלה האתר הישראלי של החברה. באתר אפשר לקבל מידע על שלל מוצרי החברה, ואפילו לאפיין מחשב בדיוק לפי דרישותיך. חברת דל נחשבת בארה"ב לאחת ממובילות מהפכת המסחר האלקטרוני ברכישת מחשבים, מאז החלה לשווק מחשבים בהתאמה אישית, ישירות דרך האינטרנט. ברבעון השני של השנה, אומרים בחברה, היו באתר מכירות של 30 מיליון דולר – כלומר, לדבריהם, מחזור מכירות של 11 מיליארד דולר בשנה בחישוב שנתי מצטבר. לי המספרים לא כל כך מסתדרים, אבל זה עוד לא הסיפור.

בעקבות ההצלחה חסרת התקדים, הפעילה החברה גרסאות נוספות לאתר הבית שלה, בשפות שונות. כל האתרים מציעים ללקוחות דרך להזמין מחשב תפור לפי מידותיהם, עם מחירון מעודכן, מערכת מעקב הזמנות משוכללת ועוד – כל זאת, בשפת האם של הלקוח. כך, למשל, יש אתר דל אוסטרי בגרמנית, אתר דל צרפתי בצרפתית, אתר דל אנגלי באנגלית ואתר דל ישראלי... גם כן באנגלית.

מה לעשות, עברית שפה קשה. כך שלמעט עמוד השער שתורגם לעברית, כל חלקי האתר העברי של החברה – על מוצריה, קטלוגיה, מעקביה ואפילו התמיכה – נשארו באנגלית. וזה לא משנה אם נכנסים לשם בנטסקייפ או באקספלורר – פשוט אין עברית.

לאחר שסיימו בדל לתרגם את 22 המלים בעמוד השער (עמוד יפה דווקא), יצאו אנשי החברה בהודעה לעיתונות על "השקת אתר בעברית". "אתר האינטרנט החדש", אומרים נציגי החברה בישראל, "יאפשר לדל לספק ללקוחותיה שירות זהה לזה שממנו נהנים לקוחותיה במערב אירופה ובארה"ב". מה שנכון נכון. האתר אכן זהה – הוא אפילו באותה שפה.

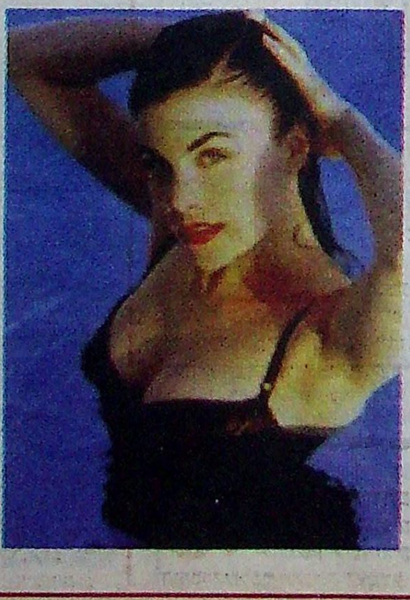
ג'ון מור, סגן נשיא בדל ומנכ"ל חטיבת העסקים באירופה, המזרח התיכון ואפריקה, דיבר לרגל השקת האתר הישראלי על "יכולתינו המקוונות שאין שני להן" והבטיח לציבור הישראלי את "חוויית הלקוח הטובה ביותר בתעשיית המידע". וזה המקום להודות ללקוח הפוטנציאלי של דל, ניר גלילי, שסיפר לי על חוויותיו כשרצה לקנות מחשב של החברה בעברית (ובהזדמנות זו, תודה גם על הטיפ מלפני שבועיים בנושא נורטון 2000).

נציגי דל בישראל מסרו בתגובה שלחברה יש תוכניות להמשיך בפיתוח האתר העברי, אם כי במועד לא ידוע.

לאן נעלמה שרילין פן

או: משל על מה שחשוב באמת

במוצאי שבת, קצת אחרי חצות ושנייה לפני שהנחתי סופית את השלט, אמר קול בטלוויזיה "שרילין פן" – וידי קפאה באוויר. כמו כמעט כל ליהוק של דייוויד לינץ', שרילין פן היא נוכחות קולנועית מחשמלת, הזכורה לטוב מתפקידה האלמותי כילדה מפונקת, מטורללת ומפותחת בסדרה "טווין פיקס". רבות התחבטתי בשאלה האם היא באמת כזאת, ועתה, בזכות ערוץ 3, קיבלתי את התשובה (לא). שרילין פן, כפי שהתברר לי, היא לא רק הנערה המשונה מטווין פיקס שמנסה לפתות את הבלש דייל קופר, היא גם שחקנית קומית שמשכיבה על הרצפה (מצחוק), אם רק תתנו לה טקסט ועלילה חסרי בושה – כמו בסרט, או בסדרה, שנקראת...איך בעצם? מה ראיתי?

נו, בשביל זה יש אינטרנט. מיהרתי להתחבר, ולאחר שעה קלה של חיפושים מצאתי את אתר ערוץ 3 – בעל השם האולטימטיווי www.3tv.co.il – ובו מנוע חיפוש לתפארת. בחרתי בעזרת העכבר את היום, את טווח השעות שבו רציתי לחפש, ובחרתי "קטגוריה" ("קומדיה" כמובן – כך אמר הקריין, וכך העידה ההתפתלות שלי על הרצפה), והתוצאה הגיעה במהרה: "אין". על פי מנוע החיפוש הזה, לא משודרת בערוץ 3 אף סדרה קומית במוצאי שבת. הכיצד? האם זו הקללה הרובצת על כל מי שמשחק אצל לינץ' – הוא פשוט עובר למציאות נפרדת ונשאר שם? ליתר ביטחון חיפשתי אחרי "אופרות סבון", "ארוטי" ועוד – אך שרילין פן היתה כלא היתה.

גם בבוקר לא הרפתה ממני החידה, ולאחר עוד קצת השקעה התגלתה האבידה. מתברר ששרילין פן והסדרה שבה כיכבה – "הבוקר שאחרי" – לא סווגו, משום מה, כ"סדרה קומית" ולכן כל מה שהיתי צריך לעשות, מסתבר, זה לבחור בקטגוריה "לא משנה לי". פשוט בתכלית השיגעון, כמו שאמר הדוד סבוני אצל אריך קסטנר. ואני אומר: ברודבאנד או לא ברודבאנד, ADSL ולוויינים, מסחר אלקטרוני – כל עוד האנשים מהאינטרנט מכריחים אותנו לכתוב "לא משנה לי" בקשר לשרילין פן, אני לא ממליץ להם לכלול אותי בתחזיות הוורודות שלהם.

מהר יותר גדול יותר רלוונטי יותר

מנועי החיפוש של הדור הבא מתאימים את עצמם לממדים החדשים של הרשת

נחמית פרי

מנועי חיפוש ברשת הם עדיין לב לבו של כל פורטל מצליח. הם זוכים לא רק לכנסים יוקרתיים – כמו זה שיתקיים בחודש הבא בארה"ב תחת השם "אסטרטגיות של מנועי חיפוש" – אלא גם למלוא תשומת הלב של מנהלי כל הפורטלים הגדולים. ההיגיון פשוט: את כל השירותים הנלווים האחרים, כמו דואר חינם, פורומים ואפילו רכישות מקוונות, נוטים הגולשים לעשות במקום שבו הם מרגישים בבית – כלומר, איפה שנוח להם לחפש ולמצוא מידע.

בתחרות על זמנו של כל גולש משקיעים שערי האינטרנט הגדולים כסף רב בשיפור יכולות החיפוש והקטלוג שלהם. היקף המידע המקוטלג ומהירות התגובה של מנוע החיפוש נתפשים כשני הפרמטרים החשובים ביותר לגולשים. על רקע התחרות הזאת כדאי לזכור שתי עובדות: ראשית, אין נתונים חד משמעיים על היקף המידע ברשת, וגם נתונים על קטלוג המידע של המנועים השונים הם, ברוב המקרים, פרסומים עצמאיים של המנועים השונים. אומדנים שונים שביצעו חוקרים בלתי תלויים נתנו אמנם מושג כלשהו על היקף המידע ברשת וקטלוגו, אב[illegible]א יותר מזה. מחקר של מרכז המחשבים OCLC שפורסם לאחרונה מצא כ-2.2 מיליון אתרים ברשת – כלומר כסביבות 300 מיליון דפי רשת – לעומת מ[illegible] עדכני אחר שהעריך כי מ[illegible] דפי הרשת קרוב יותר ל-800 מיליון.

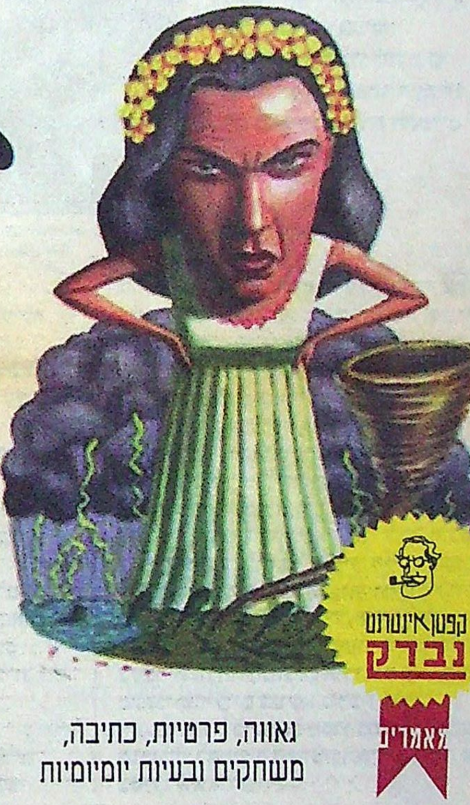
שנית, מרבית התכנים ברשת מרוכזים במספר מצומצם יחסית של אתרים, ואלה מקוטלגים בכל האתרים הגדולים. על פי המחקר של OCLC, 25 אלף אתרים גדולים מרכזים כ-50% מכלל התכנים הפומביים ברשת. כלומר, לגולש הממוצע חשוב פחות אם מנועי החיפוש השונים מקטלגים 200 או 250 מיליון עמודים, ויותר איך הם מנווטים ביעילות בסבך המידע ברשת וכיצד הם מסייעים לו למצוא בקלות את המידע הבסיסי שאותו הוא מחפש.

כל הרשת

ובכל זאת, לא תמיד מחפשים את CNN או sex.com. החשיבות לגולש במנוע חיפוש המספק מידע מהיר ורלוונטי גם על פינות מעט יותר מרוחקות ברשת, ממשיכה להניע את מאמצי השכלול ואת המאבק ביניהם. לתחרות הזאת הצטרף לאחרונה שחקן חדש: מנוע החיפוש של חברת Fast, שהגיג[illegible] מבטיחים כי הוא מהיר ומקיף מכל מנוע אחר שידעה הרשת עד כה. המנוע הזה, שהושק באוגוסט ונמצא באתר תחת השם המעט יומרני "All the Web" ("כל הרשת"), מקטלג מעל 200 מיליון כתובות אינטרנט שונות – נתון מרשים, בפרט לנוכח סקרים של החודשים האחרונים המודים כי שום מנוע חיפוש אחר לא מקטלג יותר מ-130 מיליון דפים.

מעניין יהיה לראות את מיקומו של All the Web באומדנים אמינים יותר, שיעשו חוקרים מקצועיים על טיב מנועי החיפוש ברשת, ולא רק על פי נתוני אנשי יחסי הציבור שלו. מכל מקום, אם הוא אכן עקף באופן משמעותי את מנועי החיפוש הגדולים האחרים, חברת Fast תהיה שווה הרבה מאוד כסף. בעלי All the Web כבר פועלים להציע את הטכנולוגיה שעליו הוא מתבסס לפורטלים מובילים, מנועי חיפוש מתחרים וספקי שירות בולטים ברשת. בריתות שונות לשיתוף פעולה בתחום זה הן יותר מצפויות.

בדיקה ראשונית של All the Web נותנת רושם של מנוע חיפוש מאוד מהיר ופונקציונלי, הגם שכבר נתקלנו בנוחים ממנו בכל הנוגע למיון התוצאות. מנוע החיפוש מתעד את הזמן שלקח לו בפועל להשיב על השאילתה שהוצגה לו (הזמן לא כולל את מספר השניות שלוקח למידע להגיע לשואל). אשר להיקף המידע: אמנם התקבלו הרבה מאוד תשובות למרבית השאילתות, אבל באיכות התוצאות לא ניכר הבדל משמעותי. מה לעשות, במקרים רבים מספיק אפילו קטלוג אנושי כמו יאהו. מרבית הגולשים יחושו הבדל בעיקר במהירות התגובה של All the Web. בעלי שאילתות

גאווה, פרטיות, כתיבה,
משחקים ובעיות יומיומיות

קצת אחרי אירועי יום הגאווה, זמן קלאסי לסיכומי ביניים, סער לחימי כותב ב"ריתמו" על מצב הקהילה ההומוסקסואלית בישראל. רמז לסקרנים: טוב זה לא.

"חיבוקו של דוב"

http://www.ritmo.co.il/magazine

50 משחקים מצוינים שכל אחד מהם תופס פחות מקום מזה של דיסקט? רשימת הורדות מצוינת של "פי־סי מגזין" שמספקת כמה שבועות טובים של משחקים חדשים, והדיסק הקשיח נשאר אדיש.

Fun on a Floppy

http://www.zdnet.com/pcmag/downloads/swlib/swcol.50games1.html

האם לנשיא יש חיים פרטיים? מאמר מצוין בכתב העת Postmodern Culture בוחן את השאלה, ותוהה על הקשר בין הפרטי לציבורי, ובין הנבחר לבין בוחריו. הליבידו של קלינטון הוא רק צד אחד של העניין.

Publicizing the president's privates

http://www.iath.virginia.edu/pmc/current.issue/9.3glass.html Publicizing the President's Privates

מדי סוף אוגוסט מוכתר הקיץ החולף כ"הכי חם שהיה לנו כאן". וזה באמת נראה ככה – כל קיץ, נדמה, הוא יותר חם, יותר לח ויותר בלתי נסבל מקודמו. האם כדור הארץ מתחמם? האם אל־ניניו אשם? או שאולי עם ההשתפרות המתמדת באמצעי החיזוי בני האדם נעשו אובססיוויים ללא היכר בכל הנוגע למזג האוויר? "למה אי אפשר לבטוח באמא טבע?" – עוד מאמר מצוין של המגזין "סלייט".

Mother Nature – Why you can't trust Mom

http://www.slate.com/Assessment/99-09-24/Assessment.asp

קנאה בין אחים? המכונית לא מתניעה בבוקר? חשש לדיסלקציה? מתי התינוק צריך להתחיל לאכול מוצקים? איפה מוצאים וטרינר? קשה להאמין שעוד רגע מתחלף האלף, ונשים עדיין צריכות לפתור כל יום כל כך הרבה בעיות. ב-iVillage הפכו את התהייה הזאת לפרויקט, ומציעים שם מדי יום של שנת '99 בעיה ולצדה פתרון רהוט ומנומק, שרותם לעזרתו את המשאבים המצוינים של הרשת.

21st Century Solutions

http://www.ivillage.com/millennium

"אני כותב כי אני לא יכול לחיות במקום שבו גדלתי, ואני מתגעגע אליו נורא. אני כותב כדי ללכת הביתה". קריס אופוט מתאר מערכת יחסים סבוכה של אהבה־שנאה עם הכתיבה, ושולח את הקוראים לתהות אם משהו חסר בחיים שלהם. ב-zoetrope.

Writing Home

http://www.zoetrope-stories.com/vol3no3/writinghome.html

איור: ענבל הופמן

...רידות במיוחד, ומי שמבקשים את
...מלה האחרונה בתחום מנועי
החיפוש, עשויים להעריך גם את
הפן האיכותי וההיקף האדיר שלו.
Fast לא לבד במרדף. מנוע
החיפוש All the Web נולד אל תוך
סביבה תחרותית הולכת ומתעצמת.
בחודש שעבר הודיע גם הפורטל

גם את רשימות הקטלוג
הידניות משפרים כעת באקסייט,
ובכך הם מצטרפים לעוד כמה
מנועי חיפוש שלא החליטו עד היום
אם למקם את עצמם כספריית
קטלוג ענקית מעשה ידי אדם
בסגנון יאהו!, או כמנוע חיפוש
אמיתי רב זרועות בסגנון אלטה
ויסטה. בכל מקרה, באקסייט
מבטיחים לסרוק את כל הרשת
ולקטלג רק את האתרים

החיפוש, שנמצאים ברשת
בגרסאות בטא ועדיין לא משולבים
אינטגרלית בכל רשת האתרים של
שני הפורטלים הללו.

שירות החיפוש החדש של
MSN משלב מידע מ־RealNames,
המאפשר מתן עדיפות בתוצאות
חיפוש לשמות ומותגים מוכרים.
במקביל הוא שואב מידע גם
מספריות LookSmart וממנוע
החיפוש אלטה ויסטה, וכך יוצר כלי
משולב רב עוצמה. מנוע החיפוש
החדש של AOL מרחיב את שירות
AOL NetFind הקיים כיום. גרסה
מיוחדת ומשוכללת שלו תינתן
לחברי AOL. גרסת הרשת של
מנוע החיפוש של AOL תסתייע
ברשימות הקטלוג של נטסקייפ,
שכזכור נרכשה על ידי AOL,
ומנוע החיפוש שיניע אותה יהיה
Inktomi, שאתרים מובילים רבים
ברשת עובדים אתו.

כמה טוב הם מחפשים? מה
ובכמה זמן הם מוצאים? הסקרים
המקיפים על הדור הבא של מנועי
חיפוש עדיין לא נעשו. בינתיים
אפשר ורצוי להתנסות לבד.

גם את רשימות הקטלוג הידניות משפרים באקסייט, ובכך הם מצטרפים לעוד כמה מנועי חיפוש שלא החליטו אם הם ספריית קטלוג מעשה ידי אדם, או מנוע חיפוש אמיתי רב זרועות

אקסייט כי החל בשלב הראשון של
תוכנית להגדיל את היקף הכיסוי
שלו ברשת ל-250 מיליון עמודים –
נתון שיספיק לו כדי לכבוש את
צמרת מנועי החיפוש ולזכות
באהדה של גולשים רבים
המעדיפים ללכת על הבטוח
והמוכר. במקביל פועלים באקסייט
לשפר גם את מיון התוצאות ואת
הרלוונטיות שלהן לשאילתות.
(שהרי זה לא ממש משמח לדעת
שבמנוע מסוים התקבלו 12 אלף
תוצאות יותר לשאלה הפשוטה
שהוצגה לו, אם אף לא אחת מתוכן
לא עונה על השאלה).

השימושיים או הפופולריים ביותר,
כפי שעושים גם חלק מהמתחרים.

כלים שלובים

ואם זה לא מספיק, אז יש שני
פורטלים, לא זניחים במיוחד –
MSN (רשת האתרים של
מיקרוסופט) והאתר של אמריקה
און ליין – שעלו גם הם דרגה
בחודש האחרון בכל הנוגע ליכולות
החיפוש שלהם. אלה למעשה
מנועים המוגדרים "הדור הבא" של

http://beta/search.msn.com

http://search.aol.com

http://www.yahoo.com

http://www.altavista.com

http://www.alltheweb.com

למשתמשי מקינטוש מומלץ
להוריד פלג־אין ששמו שרלוק,
שנמצא ב–

http://www.fast.no/documents.
AllTheWeb.src.sit

הנער החדש בשכונה

הוני מנוע החיפוש החדש והשאפתני All the Web מסבירים במה יתרונו

חברת Fast הוקמה בשנת 1997 מתוך כוונה להקים את מנוע החיפוש הגדול ביותר בעולם. כיום מועסקים בה 60 עובדים ועוד 20 מרענים מכל רחבי אירופה וארה"ב, המשמשים כיועצים מומחים. אחד המייסדים של Fast, המנכ"ל הנוכחי אספן בורדין, הגיע בכלל מתחום הבנקאות. בורדין, נורווגי במוצאו, היה אחד היועצים הבכירים במערכת הפיננסית הנורווגית, ובמסגרת עבודתו עמד בראש פרויקט מחשוב חסר תקדים בארצו, שהקיף את מערכת הבנקאות כולה. המנכ"ל האמריקאי, דיוויד ברנס, הצטרף ל־[illegible]יישר מחברת אינטרנט גדולה ומוכרת יותר – לייקוס – שם היה ראש מחלקת השיווק.

"All the Web הוא מסוג מנועי החיפוש האוטומטיים לחלוטין, והוא נסמך על אלגוריתם חיפוש מתוחכם", מסביר טום ויילד, ממנהלי החברה, בראיון שנעשה בדואר אלקטרוני. "כל טכנולוגיות החיפוש שהיו בשימוש עד שהגענו, תוכ[illegible] לפני חמש שנים ויותר. בזמן ההוא, איש לא יכול היה לצפות כמה גדו[illegible] תהיה הרשת או באיזה קצב מהיר היא תגדל. כתוצאה מכך, מרבית הטכנולוגיות הללו התבססו על הנחות שהתבררו כשמרניות ביותר, והן מוצאות את עצמן עכשיו מול קיר שהן לא יכולות לעבור".

איך אתם מתכוונים להתמודד עם זה?

"היתרון הגדול שלנו הוא שאנחנו מתחילים בנקודה שבה כבר ברור לנו שבקרוב מאוד יהיו באינטרנט למעלה ממיליארד עמודים, וכל הטכנולוגיה שלנו בנויה על סמך ההנחה הזו. אנחנו משתמשים בשרתים יותר מתוחכמים, וכל שאילתה שמוגשת למנוע נבדקת מול כל מאגר המידע שלנו, בעוד שאצל המתחרים השאילתות נבדקות רק מול חלק מן המאגר". לדברי ויילד, All the Web ינסה לענות גם על עוד מצוקה קשה של גולשים – קצב ההורדה של המידע, ובמיוחד מידע ויזואלי, ולשם כך הוא נסמך על שתי טכנולוגיות בסיסיות: חיפוש גמיש ומהיר, והעברה יעילה יותר של וידיאו ותמונות.

ויילד נמנע מלחשוף נתונים על מספר הגולשים שהתנסו כבר במנוע החיפוש החדש, אבל מציין: "די אם אומר שנדהמנו מנפח התנועה, בלי שטרחנו לעשות יחסי ציבור או להשקיע בפרסום. יותר מדהים אפילו לראות איך התנועה אצלנו גדלה בקצב קבוע כל העת".

לאנשי Fast אין כרגע כוונה להרחיב את מנוע החיפוש All the Web לפורטל, או לקשר אותו, בהתאם לאופנה הנוכחית, עם מגוון שירותים מבוססי רשת כמו דואר אלקטרוני, גלויות מזמרות או יומנים שונים. "האסטרטגיה שלנו היא להתמקד במה שאנחנו עושים טוב", אומר ויילד.

בחודשים הקרובים אפשר יהיה להשתמש במנוע גם בשפות שאינן אנגלית. לדברי ויילד, יוכלו המבקרים ב־All the Web לבצע לא רק חיפוש של אתרים בשפה הרצויה להם, אלא גם לקבל את תוצאות השאילתות בסיווג לפי מדינות או אזורים.

דפנה לוי־ינוביץ
daphna@haaretz.co.il

מונחון

אינדקס ארכיונים מקוטלגים של אתרי אינטרנט, שאת מלאכת המיפוי שלהם עושים בדרך כלל בני אדם, המחליטים בעצמם לאיזו קטגוריה לשייך כל אתר. יאהו, Snap ו־Directory open, למשל, הם אינדקסים.

קרולר (זוחל) תוכנות חיפוש רבות עוצמה הסורקות ללא הרף את הרשת וממפות כל מידע שהן מוצאות שם לפי מלות מפתח, כותרות ומלים. היקף הקטלוג האוטומטי של הקרולרים גדול בהרבה מזה של האינדקסים הידניים. אלטה ויסטה, הוטבוט וכעת גם All the Web הם שלושה מהאתרים הבולטים בקטגוריה זו.

"הדור הבא" מנועי החיפוש של הדור הבא שואפים להיות מהירים ומקיפים וגם לצקת לתוכם תכונות דמויות אינטליגנציה אנושית, שבאמצעותן ינסה מנוע החיפוש לספק תוצאות רלוונטית יותר, המוצגות על פי סדר עדיפות חכם. בשלב הבא יסתייעו המנועים גם בנתונים כמו היסטוריית החיפושים של הגולש וכללי תחביר מאוד מתקדמים לשכלול החיפוש.

כיום רווחים שני סוגי אתרים נוספים: כאלו המשלבים בין חיפוש לפי קטגוריות וחיפוש לפי אתרים (כמו אקסייט) וכאלו המספקים חיפוש במספר רב של אתרים (מאמה). כמה תוכנות מחשב עושות עבודה דומה ומאפשרות חיפוש חכם בכמה אתרים במקביל.

קפטן, הצילו!

חוכנות פקס, שחזור ICQ, חבנית התאריך בחלונות, והמרת קבצים לפורמט mpeg

קפטן שלום, במסגרת הבדיקות שערכתי במחשב שלי (לפי ההנחיות שהתפרסמו במוסף) גיליתי בחלון "תאריך" של "הגדרות אזוריות" תופעה מדאיגה: בחלק העליון נאמר "בעת הזנת שנה בתבנית של שתי ספרות, קרא את השנה כשנה בין", וכאן הבעיה – ההפרש המוצג בין השדה השמאלי לשדה הימני הוא של 100 שנה (!). לדוגמה: מימין מופיעה שנת 1899 ומשמאל 1999. לא עוזר אם אני משנה את התאריך של החלון השמאלי, כי הימני משתנה יחד אתו וכל הזמן בהפרש של 100.
תודה מראש,

מוטי

הקפטן משיב: זו אינה בעיה אלא עיקרון פעולה חשוב ששווה להשקיע את הזמן בהבנתו. כאשר אתה מזין תאריך לתוך תוכנה במחשב במבנה של dd/mm/yy התוכנה צריכה לדעת האם התאריך 12/2/43 מתייחס ל-1943 או ל-2043, ואולי ל-1843. השיטה של חלונות מאפשרת לך גמישות נוספת, כך שאם תכניס בשדה השמאלי 2039, כשתזין 40 תחשב השנה כ-1940, אך כשתזין 10 תחשב השנה 2010. חשוב: אין לתכונה זו כל קשר לתאימות תבנית התאריך לשנת 2000.

טיפ השבוע:

רוצים לפתוח חלון חדש באקספלורר או נטסקייפ, ורוצים לעשות זאת במהירות? הקישו על Ctrl+N והחלון נוסף יזדרז וייפתח לפניכם.

קפטן שלום, המחשב שלי הודבק בווירוס צ'רנוביל והיה עלי לפרמט את הדיסק. הצלחתי לשחזר הכל מלבד ה־ICQ. א. האם אוכל לקבל את מספר ה־ICQ שלי ורשימת הקשרים? ב. היכן אוכל למצוא גרסת ICQ ישנה? אני ממש לא אוהב את הגרסאות החדשות.

רועי

הקפטן משיב: בנוגע לרשימת הקישורים, הרשימה שוכנת בדיסק שלך בלבד, כך שפעולת הפירמוט השמידה אותה לעד. כדי לקבל את מספר ה־ICQ הישן שלך עליך להיכנס לאתר http://www.icq.com ולחפש את עצמך. אם התייאשת, תוכל לנסות לכתוב לתמיכה ולהתחנן שישלחו לך את המספר.

למי שמתכוון לבצע נזקים במחשב, או מפחד שנזקים שכאלו עומדים להתרחש, מומלץ לגבות את הגדרות ה־ICQ על ידי גיבוי המדור db או newdb (תלוי בגרסה) על דיסקט. יש לזכור שהנתונים שגיביתם מתאימים למספר ה־ICQ שלכם בלבד.

ב־http://www.robotz.com/shareware/icq אפשר למצוא את כל גרסאות ה־ICQ לדורותיהן, בתיבת הגלי[illegible]ובתחתית הדף.

קפטן שלום, אני חושש שנדבקתי בווירוס. האם אתה מכיר את תוכנת "מברך הקבצים"? ד[illegible]יא נגועה? ענו לי בבקשה בהקדם!

יוני

הקפטן משיב: ידוע שמסתובבת באינטרנט גרסה נגועה של תוכנת "מברך הקבצים". הורד את AntiViral Toolkit, שיתרונה הגדול הוא בעובדה שאפשר להוריד אותה ללא שאלות מיותרות בכתובת:

ftp://ftp.avp.com/pub/setup32.exe

התוכנה תפעל 30 יום ללא בעיות ובינתיים תוכל לברר האם המחשב נגוע. זה גם שיעור מצוין לעתיד – אל תורידו כל מיני שטויות שחברים שולחים לכם בלי לבדוק אותן בתוכנת אנטי־וירוס לפני ההרצה.

קפטן שלום, אני משתמשת בחלונות 98. בשל רגישותו של העכבר במחשב הנישא שלי, זזו ממקומם חלקים מספריית אופיס 97. על אף כל מאמצי להחזירם למקום אני עדיין מקבלת הודעות שגיאה שונות. אנא הושע – חבל לי לנקוט פתרון רדיקלי ולהסיר ולהתקין מחדש את אופיס כולו. תודות,

ריקי

הקפטן משיב: ראשית, הסרה והתקנה של תוכנת האופיס אינה צעד כה רדיקלי – ודאי כבר השקעת בניסיונות התיקון יותר מעשרים הדקות שהייתה לוקחת התקנה מחדש. לחליפין, אפשר להשתמש באפשרות ה־Reinstall מתפריט ההתקנה של האופיס, שנועד בדיוק לבעיות מסוג זה.

שתי הערות בעניין הגורמים לבעיה: העברה של קבצים, במיוחד במחשב נייד, יש לבצע על ידי סימון הקבצים המיועדים להעברה, הקשה על Ctrl+C להעתקה, או Ctrl+X להעברה, סימון מדור היעד, והקשה על Ctrl+V. כך נמנעים מגרירה של קבצים לא נכונים למקומות לא נכונים. בנוסף, יש להימנע משמירת מסמכים בסביבות מדור ההתקנה של התוכנה (או כל תוכנה אחרת) וכדאי לשמור על הפרדה מרבית בין האזור המשמש לשמירת מסמכים ובין האזור שבו מותקנות התוכנות. כך נמנעים מפגיעה מיותרת בשניהם.

קפטן שלום, באחד הגיליונות הקודמים היתה התייחסות במדור לשיקולי רכישת כרטיס רשת למחשבים ביתיים. אינ[illegible]יצא את המדור בארכיון. תודה,

עופר

הקפטן משיב: אגלה לך סוד קטן: אם אתה רוצה לצפות באחד המדורים הקודמים, תוכל לעשות זאת על ידי הקש[illegible]ובת:

http://www2.haaretz.co.il/communikit/html/articles/19/help/133

כאשר 133 הוא מספר הגיליון אותו חיפשת. אם תרצה לצפות בגיליון אחר, פשוט הקש את מספרו במקום המספר 133.

קפטן שלום, כאשר אני מדליק את המחשב מופיעה לי הודעה לפני עליית החלונות:
Cannot Install ATM System Hooks Adobe Type Manager *. לאחר שאני מאשר, הכל עובד כשורה. איך אפשר להיפטר מהודעה זו?*
תודה,

מיכאל

הקפטן משיב: הפעל את start\find\ files or folders וחפש את atm.exe. אם מצאת אותו, הקש עליו הקשה כפולה עם העכבר ובקש לבטל אותו.

אם אינך מוצא את הקובץ בחר ב־start\run והקש sysedit. ייפתחו כמה חלונות, מביניהם עליך לבחור את זה המכיל את תוכנו של הקובץ win.ini, אחר כך לחפש את השורות המתחילות ב־run= ו־load= שבהן נעשית קריאה ל־atm, ולמחוק אותן. עשה זאת בזהירות מרבית.

*קפטן יקר, הורדתי את תוכנת **Call Center** כתחליף פקס ל־**Microsoft Fax** שנהגה לעוף על בעיה ב־**MAPISP32**, והיא עובדת מצוין חוץ מהעובדה שאינה מסוגלת לשלוח פקסים בעברית. האם אפשר לעשות משהו? האם תוכל להציע תוכנה טובה ובחינם, המאפשרת משלוח פקס בעברית? תודה,*

[illegible]

הקפטן משיב: Microsoft Fax היא התוכנה היחידה שאינה עולה כסף ומאפשרת משלוח פקס בעברית, ועל כן כדאי להתאמץ ולפתור בעיות שמתעוררת בה (בכל זאת, לא צריך להיות קטנוניים עם תוכנות שמקבלים במתנה). במקרה שלך מומלץ להתקין מחדש את התוכנה. הסבר להתקנה הידנית של הפקס בחלונות 98 אפשר למצוא בכתובת:

http://www.microsoft.com/israel/support/support_news.html#down2

שלום קפטן יקר, אני מחפש תוכנה שתהפוך קובצי asf לפורמט mpeg. אנא עזור, אני מחפש כבר ימים.

יונתן

הקפטן משיב: VirtualDub היא המענה לתפילותיך. הורד את התוכנה בכתובת:

http://www.concentric.net/~psilon/virtualdub.html

קפטן שלום, באיזה פונט הכי כדאי להשתמש בנטסקייפ 4.61 כדי שהעברית תיראה כמו שצריך? בתודה מראש,

הקורא המושבע

הקפטן משיב: אין כמו הגופנים הרגילים של חלונות, שבהם אפשר להשתמש באקספלורר, אבל אם אתה מתעקש תוכל להוריד את הגופנים של גלובס

http://www.globes.co.il/Hebrew/hebnew.html

– שהם סבירים ביותר וקלים להתקנה.

לאוהדים את החיים

"אתה חושב שאתה חכם – ספורט" הוא משחק טריוויה מהנה ביותר

טריוויה זה כיף. אם אתה יודע אתה מרגיש חכם, ואם אתה לא יודע אתה מרגיש לומר. משחק הטריוויה הראשון של פקאן הפקות, "אתה חושב שאתה חכם", היה אחד מהמשחקים המהנים ביותר בעברית. כבר אז הם רמזו על אופציית משחק המשך. אז הנה הם קיימו.

גם המשחק השני, "אתה חושב שאתה חכם – ספורט", העוסק כמרומז בשמו בטריוויית ספורט, הוא מהנה ביותר. טל פרידמן מגיש גם את הפרק הזה, בהצלחה לא מבוטלת, ולצדו הפתעה: שימי ריגר, פרשן הכדורסל של ערוץ הספורט (שהשתתף בהפקת המשחק). הבעיה היא, ואני בכלל לא בטוח שמדובר בבעיה, שמי שלא אוהד ספורט כבד, לא יידע מה לעשות עם הדבר הזה. הפוטנציאל הכלכלי של המשחק הוא קטן יותר מזה של קודמו. אבל אני מה אכפת לי פוטנציאל כלכלי, אני באתי ליהנות.

כחובב ספורט מהשורה השנייה – סוחב בסדר בכדורגל ישראלי, קצת פחות בכדורגל אנגלי, ככה ככה בתולדות המונדיאל, לא אוהב כדורסל אירופאי, קצת מתעניין באן־בי־אי, לא מבין כלום באתלטיקה – את רוב השאלות פשוט לא ידעתי. ההתרשמות שלי היא שחלק גדול מהשאלות הן פשוט קשות מדי. מצד שני, עדיין נהניתי, שזה לא פחות חשוב.

מה בכל זאת חסר: המוסיקה מעצבנת ביותר, וכמו במשחק הראשון גם כאן – אף אחד לא מתחשב באינטרנט. האינטרנט הוא ידידו הטוב של חובב הטריוויה, למה לא לתת עדכונים באתר המשחק, למה לא להוסיף כל חודש עוד חמש מאות שאלות? התקשרתי לחברה ואמרו לי שיש בעיות טכניות, שהקבצים כבדים מדי ודברים כאלה. אה, קבצים כבדים מדי, נגד זה באמת אין לי שום דבר לומר. אולי בעצם דבר אחד: למי אכפת? תמצאו פתרון, בעיות טכניות הן עניין פתיר. אנשים מורידים דיסקים שלמים בפורמט MP3 ואתם לא יכולים לתת עשרים שאלות בשבוע? הטכנולוגיה לא אשמה, אלה האנשים שמתעצלים.

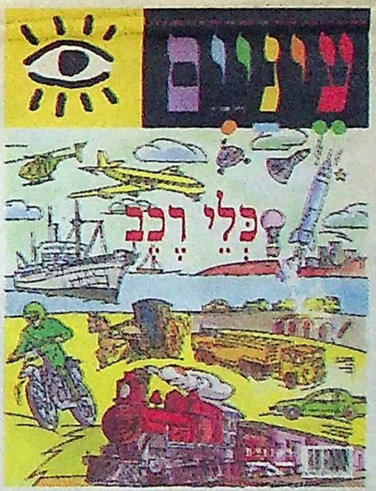
דרור פויר

איך יודעים שאוהבים?
איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות?

תנו לילדים לגלות את הכול ב'עיניים'
כתב העת האיכותי, שיעשיר אותם ביסודות התרבות:
אמנות, מדע, טבע ויצירה

'עיניים' הוא כתב עת מיוחד ברמה גבוהה, לילדים בני 6 עד 12. הוא מוקדש בכל גיליון לנושא אחר, המטופל מזוויות התעניינות שונות ומגוונות, בגישה ובשפה המתאימות במיוחד לילדים. כל ילד יכול למצוא בו את מה שמעניין אותו. 'עיניים' מצטיין באיכות הפעילויות וההתנסויות שהוא מציע לילדים בבית. 'עיניים' אינו תחליף לשבועוני הילדים, אלא הוא יוצר, לצדם, עניין והעשרה בתחומי תרבות, מדע, אמנות, טבע ויצירה, ברמה גבוהה בקנה מידה עולמי של עריכה והפקה. לכן נבחרה ל'עיניים' תדירות הופעה של דו־ירחון. אחת לחודשיים מופיע גיליון, שיכול להעסיק את הילדים זמן ממושך. ובשל היותו מרוכז סביב נושא אחד, הוא נשאר בבית לשנים רבות, ואוהבים לחזור ולקרוא בו וליצור בעזרתו. ב'עיניים' משתתפים טובי הכותבים והמאיירים, ויש בו 64 עמודים צבעוניים של איכות.

עשו לילדים מינוי לשנה על 'עיניים' ותקבלו **חינם** שתי חוברות שתבחרו מתוך הגיליונות שהופיעו, בנושאים: **'נייר', 'צבע', 'מראה', 'צילום', 'משחק', 'מים', 'אש', 'פלסטיק', 'אדמה', 'אוויר', 'קומיקס', 'חשמל', 'אגדות', 'בעלי חיים', 'חושים', 'שקר', 'אהבה' ו'כלי רכב'**

תכנים מן הגיליון החדש בנושא כלי רכב: איך בנויות מכוניות ואיך הן פועלות? איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות? על עגלות רתומות לסוסים וחמורים ומה מיוחד כל כך ברכבות? איך הגיעו בני האדם לירח? האם זה בטוח לטוס במטוסים? איך לבנות סירה ששטה בעצמה? על המזחלות של תושבי הצפון הקפוא ועל כלי רכב בעולם העתיק. מה עושות הגונדולות בונציה? על אמן שמפסל באמצעות מכוניות. סיפורים, שעשועי מדע, קומיקס וחידות על כלי רכב.

תכנים לדוגמה מהגליון בנושא אהבה: איך יודעים שאוהבים? על ציירים שמציירים את מי שהם אוהבים. משחקי חברה בנושא אהבה. על בעלי חיים שחיים כמו זוגות נשואים. איך להכין מתנות מיוחדות למי שאוהבים. על אהבת יעקב לרחל. משחקי מדע בנושא אהבה בין חומרים. סיפור על ילד שאהב את המורה שלו. איך מכינים עוגיות הפתעה באהבה. איך מכינים כרטיס ברכה מיוחד, קומיקס וחידות בנושא אהבה.

תכנים לדוגמה מהגליון בנושא שקר: משחקי חברה עם שקרים, אלו שקרים מותר לשקר ואלו אסורים? איך מגלים שקרים? הסיפור היווני המפורסם על הסוס מטרויה. האם ציורים יכולים לשקר? האם שופט יכול לדעת מי דובר אמת ומי משקר? סיפורי הבדאי המפורסם הברון מינכהאוזן. איך מזייפים כסף ואיך מגלים את הזייפנים? איך בעלי החיים משקרים? עוד סיפורים, קומיקס וחידות על שקר.

החוברות הקודמות של 'עיניים' מודפסות שוב ושוב לפי דרישת הקהל. אפשר לרכוש גיליונות קודמים במחירי הנחה מיוחדים למנויים או לשלב רכישת מינוי לשנה עם גיליונות קודמים.

אל: 'עיניים', מח' המנויים, ת"ד 6334, ירושלים 91060, טל' 02-6233933
ברצוני להיות מְנוי / להעניק במתנה מִנוי על הדו־ירחון 'עיניים'.

במחיר מינוי (269 ש"ח) אפשר לרכוש 6 גיליונות כלשהם, כולל גיליונות קודמים, ולקבל שני גיליונות נוספים במתנה. במחיר מינוי כפול (514 ש"ח) אפשר לרכוש 12 גיליונות כלשהם, כולל גיליונות קודמים, ולקבל 4 גיליונות נוספים במתנה. כל 6 גיליונות נוספים אפשר לרכוש במחיר חידוש מינוי (245 ש"ח).

סמנו את הגיליונות הקודמים שברצונכם לרכוש: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

☐ רצ"ב המחאה ע"ס 269 ש"ח למינוי אחד (6 גיליונות + 2 גיליונות מתנה)*
☐ רצ"ב המחאה ע"ס 514 ש"ח למינוי כפול (12 גיליונות + 4 גיליונות מתנה)
☐ נא לחייב את חשבוני באמצעות כרטיס אשראי ישראכרט / ויזה / דיינרס

שמספרו ________________

בתוקף עד ______ בסכום ______ ש"ח

פרטי המְנוי:
שם ________ טלפון ________
כתובת ________________

פרטי המשלם:
שם ________________
כתובת ________________
מס' תעודת זהות ________ טלפון ________

מחיר מינוי לשנה: 269 ש"ח
התקשרו: 02-6233933

כתובתנו באינטרנט: http://www2.iol.co.il/einayim E-mail: einayim@netvision.net.il

פגישה עם מלאך

האנשים שבונים את האינטרנט בישראל, והפעם: משה גנן, בן 67, בונה אתרים מתלמד והוגה אתר לזכר פנחס שדה

משה גנן מכנה את גבריאלה פרבר "המלאך שלי" – גם בגלל שמה, אבל גם משום שהיא זו שפתחה בפניו את עולם האינטרנט, אשר שינה באופן משמעותי את חייו. גנן, בן 67 מירושלים, הוא האיש מאחורי אתר האינטרנט המוקדש לשירתו של פנחס שדה, וגם זה שתירגם את השירים באתר לאנגלית.

"כמו כל דבר בחיים גם לזה הגעתי בדרך עקיפה ומפותלת", הוא מספר. "התחלתי לתרגם שירה בשנות השבעים. מכל השירים של פנחס שדה שתרגמתי, הכי רחוק הגיע השיר 'אשכבה', שהתפרסם בכתב עת בניו זינלד". במקביל, אומר גנן, הוא למד, כתב ופירסם פרוזה ושירה בלמעלה מ-120 פרסומים שונים – "ואז קרה משהו שונה לגמרי".

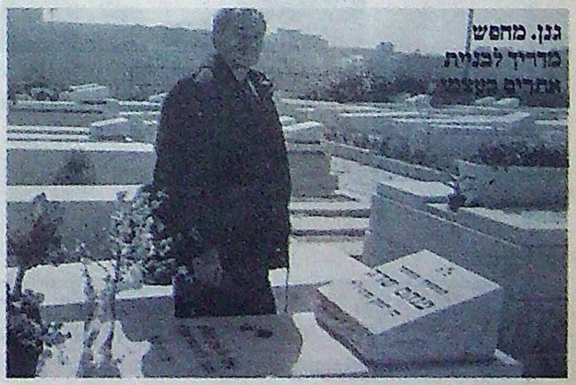
גנן תירגם מהונגרית לעברית כ-30 שירי שואה של המשוררת היהודייה האלמונית רחל פירסט. שבעה מתוכם פורסמו ב"עיתון 77", ובתה של פירסט, ארכיונאית הכנסת רבקה מרקוס, הציעה לגנן להעלות את שירי אמה לאתר אינטרנט. "התחלתי לחשוב על זה, אבל חששתי משום שאני לא יודע הרבה על אינטרנט ועל הקמת אתרים", הוא אומר.

כאן נכנסה לתמונה גבריאלה פרבר (38), המלאכית של גנן. "בערך לפני שנה, אחרי שהתאלמנתי, התחברתי לאינטרנט והתחלתי להיכנס לכל מני צ'טים. האכזבה שלי היתה גדולה כי בכל מקום פגשתי ילדים קטנים, וכולם היו עסוקים רק בסקס ובשטויות כאלה. אני לא יודע איך, אבל במקרה הגעתי לצ'ט אחד לגמרי, ושם היתה מישהי שהכינוי שלה מצא חן בעיני. ביקשתי ממנה צ'ט פרטי, וככה התחלתי לפטפט ולקשקש. גיליתי אשה עם סיפור חיים קשה, אבל אינטליגנטית וחמה ומעניינת".

מהמפגש הזה התפתח קשר יוצא דופן שנמשך כבר כשנה, וכשפרבר גילתה שגנן חובב שירה, כותב ומתרגם, היא עצמה הציעה להקים בשבילו את האתר המיוחל. אבל מגבלות טכניות הביאו לשינוי בתוכנית. "לה אין אותיות בעברית, והיא לא יכלה לבנות עבורי את האתר של רחל פירסט, אז שלחתי לה את מה שתירגמתי לאנגלית משיריו של פנחס שדה והיא בונה את האתר, משפצת כל הזמן, מוסיפה דברים ומעדכנת לפי בקשתי".

גנן עלה ארצה בעליית הנוער אחרי השואה. הוא חי היום עם בתו, בת 15, ובנו החייל וגם לומד לימודים מלאים לתואר שני בספרות עברית באוניברסיטה העברית בירושלים. תואר ראשון הוא השלים כבר בשנות השישים בספרות אנגלית.

גנן. מחפש מדריך לבניית אתרים בעצמו

"פירסמתי מיצירותי בכל במה אפשרית ואני כותב כל הזמן, כך שהמחשב תמיד סיפק לי מקום פורקן – קודם משחקי מחשב, ועכשיו אינטרנט. זה פותר עבורי את כל המתחים".

בימים אלה הוא מנסה ללמוד כיצד לבנות בעצמו אתר על אחד השרתים המספקים מקום אירוח בחינם. "אני צעיר ברוחי", הוא מעיד, "אבל לא ממש מתמצא בזה. יצרתי קשר עם משוררת אחת שבנתה לעצמה אתרים יפים מאוד וכל שיריה מנוקדים שם. היא המליצה לי על תוכנת ניקוד ואנחנו בקשר בדואר אלקטרוני, אבל לא היה לה לצערי זמן ללמד אותי. עוד לא קיבלתי הרבה תגובות על האתר של פנחס שדה, אבל אני מקווה שעם הפרסום יגדל העניין, ואולי יימצאו גם מי שיוכלו ללמד אותי בקצרה כיצד להסתדר עם הבנייה בכוחות עצמי".

אתר שיריו של פנחס שדה

http://geocities.com/Paris/Cinema/9662

דפנה לוויינזפייץ
daphna@haaretz.co.il

כל אחד והג'ויסטיק שלו

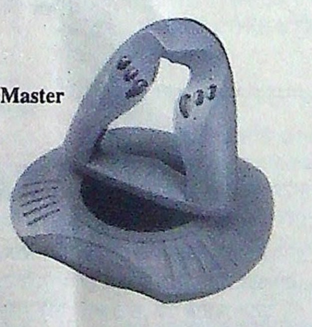
סוף סוף יש בשוק מספיק אמצעי שליטה למשחקים כדי לעשות השוואה

שחר סמוחה

ההתקדמות האדירה של תעשיית משחקי המחשב בשנים האחרונות לא התבטאה רק במשחקים עצמם ובטכנולוגיה שמאפשרת להם להתממש, אלא גם באמצעים שאתם שולטים השחקנים על מה שמתרחש על המסך. הג'ויסטיקים שחלקנו הספיק להכיר כילדים מהאטארי, נעלמו לבלי שוב. אם אז הסתכם העניין במוט קצר וכפתור אדום שהשימוש בהם איפשר שליטה על כל המשחקים הקיימים, היום מדובר בתעשייה שלמה, המקדישה לכל ז'אנר ותת־ז'אנר מכשירי שליטה ייחודיים.

הגאים

רק לפני כשנתיים וחצי החלה תעשיית המשחקים להתייחס ברצינות לצרכים של חולי ההגה המתוסכלים. עד אז נאלצו אלה להתבונן בקנאה בחבריהם הטייסים הווירטואליים, שאחזו במוטות שליטה מושלמים, בעוד הם מסיעים את המכוניות שלהם על ידי מהלומות על כפתורי המקלדת. מה יותר טבעי מאשר לשלוט במכונית באמצעות הגה ודוושות? עם שתי ידיים על ההגה, רגליים על הדוושות והמבט תקוע בתוך המסך, חוויית המשחק הופכת לחיקוי לא רע בכלל של המציאות – בדיוק מה שהלקוח רוצה. (תוספת של מאוורר על הפנים ומדף להניח עליו את מרפק שמאל, מומלצת). ובכל זאת, רק לאחרונה נוצרה תחרות אמיתית בשוק בין כמה הגאים שונים, בדרגות איכות ומחיר שונות.

Frag Master

Microsoft Sidewinder Force–Feedback Wheel הוא ללא ספק מוצר הדגל בסדרת Sidewinder המצוינת של התאגיד שידו בכל. גלגל ההגה נוח לאחיזה (אם כי מעט פלסטיקי למגע) ומתחבר בנקל לשולחן העבודה באמצעות בורג אימתני ומלחציים שנועלים אותו במקומו. תוכנת ההתקנה פשוטה, ידידותית ומשותפת לכל סדרת מוצרי Sidewinder. זהו ללא ספק יתרון, אבל משתמשים שבבעלותם ג'ויסטיקים או Gamepads (רפידות משחק) של חברות אחרות, עלולים לקבל תזכורת קטנה לייחס של מיקרוסופט למתחריה: ההתקנים לאותם מוצרים יכולים להיעלם כליל מהמערכת שלהם.

הגלגל עצמו מחובר למנוע, שתפקידו להרטיט את ידיו של השחקן ולספק את תחושת ההתנגדות המאפיינת נהיגה אמיתית. על הרצפה מונחת פלטפורמה שעליה ממוקמות שתי דוושות (העולם המוטורי הווירטואלי מתעלם מהמצמד). על ההגה עצמו יש שישה כפתורים שאפשר לתכנת לפעולות כמו שימוש בצופר או החלפת זווית ראייה. כל אלמנט במשחק שתומך בהגאים רוטטים, יוצר תחושה שונה בהגה. כך לדוגמה, נסיעה על מדרכה תגרום לו לרטוט בצורה חלושה, מעבר לשביל כורכר ייצור רטט מעט יותר חזק, והתנגשות בכלי רכב אחר תעביר ויברציות משמעותיות במיוחד.

במחיר של 798 שקלים, ההגה המצוין של מיקרוסופט אמנם אינו מוצר להמונים, אבל מי שיכול להרשות לעצמו את התענוג, לא יסתכל אחורה ברמזור.

MicroSoft Sidewinder Force Feedback Wheel. 798 שקלים. יבוא ושיווק: מיקרוסופט ישראל

כיאה למוצר אירופי, הדבר הבולט ביותר לעין בהגה המוביל של לוג'יטק, (Logitech Wingman Formula Force) הוא העיצוב היפהפה. גלגל ההגה עצמו עטוף בגומי נוח לאחיזה בצבע אדום לוהט. בשילוב עם תצורת שלושת החישורים הקלאסית שאופיינית להגאים של מכוניות ספורט איטלקיות – הלב מתחמם עוד לפני שמחברים למחשב את הכבל הראשון.

קשה להשוות את התחושות שמעביר ההגה של לוג'יטק לזה של מיקרוסופט. ההבדל העיקרי בין השניים הוא עוצמתו של הקפיץ הממרכז את ההגה. במוצר של לוג'יטק הקפיץ ספורטיבי יותר, ויוצר הדמיה טובה יותר של תחושת נהיגה, עם פחות גימיקים נוסח סיאטל. לעומת זאת, התחושה שמתקבלת מלחיצה על דוושות ההגה של לוג'יטק דומה קצת לצעדה בדיונות – לא חוויה שראוי להתנסות בה במוצר שעלותו 890 שקלים.

Logitech Wingman Formula Force. יבוא ושיווק: מעתק מערכות. 890 שקלים

Dexxa Steering Wheel, ההגה של דקסה – חברה בת של לוג'יטק – יורד אל העם, ועושה את זה מצוין. מוצר פשוט וטוב. כמו עמיתיו היקרים, גם כאן יש הגה, שתי דוושות ואפילו מוט הילוכים קטן וסמלי. מה שאין בהגה של דקסה הוא המכניזם הפנימי שמעביר את ויברציות הכביש. למרות זאת, ההגה בנוי היטב, נוח לשימוש

Logitech Wingman Formula Force

Dexxa Steering Wheel

ואפילו נעים למגע. במחיר של קצת פחות משני משחקי מחשב חדשים (בסביבות 400 שקלים, תלוי איפה רוכשים אותו), אין פלא ש-1,000 יחידות ממנו כבר נמכרו בישראל.

Dexxa Steering Wheel. 420-390 שקלים, יבוא ושיווק: מעתק מערכות

ג'ויסטיקים

גם בקטגוריה זו, שני הדגמים המובילים בשוק הם מהסדרות הרוטטות של מיקרוסופט ולוג'יטק. בעוד שבמיקרוסופט העדיפו את שיטת ההפעלה המסורתית – גלגלי שיניים – בלוג'יטק בחרו ללכת על מערכת של כבלים פנימיים. התוצאה, מכל מקום, דומה למדי. שני מוטות השליטה מספקים תחושות אותנטיות מאוד (ככל שזכור לי מהפעם האחרונה שבה הטסתי אף-15 ותקפתי מישהו במסור מכני), בשניהם יש מצערת, כפתור שמאפשר לשנות את זווית הראייה בתוך תא הטייס ויכולת לתכנת את הכפתורים השונים לכל פונקציה במשחק מסוים. הג'ויסטיקים עובדים מצוין ונותנים ממד אחר של הנאה גם למשחקי פעולה בגוף ראשון. הם הצטיינו במיוחד ב-Star Wars: Episode 1 Racer של לוקאסארטס.

Microsoft Sidewinder Force Feedback Pro. 698 שקלים. יבוא ושיווק: מיקרוסופט ישראל

Logitech Wingman Force. 690 שקלים. יבוא ושיווק: מעתק מערכות

למרות יתרונות הרטט בקצות האצבעות, והעובדה שמשחק במוטות אלו נותן תחושה חזקה של אותנטיות ועמידה בחזית הטכנולוגית – אפשר גם למצוא ג'ויסטיקים מצוינים בהרבה פחות כסף. חברת Thrustmaster למשל, מייצרת את "הג'ויסטיק הרשמי של טופ גאן" (בית הספר המתקדם לטייסי קרב של צבא ארה"ב) ואת X-Fighter Joystick. שני המוצרים מצטיינים בהנדסת אנוש מעולה, בהתנגדות נכונה של הסטיק ובבסיס רחב – אך לא רחב מדי, כמו של זה חבריהם הרוטטים. ההבדל העיקרי בין שני המוטות של Thrustmaster הוא קיומה של מצערת בדגם הפלטינה של טופ גאן – דבר שחובבי הטיסה לא יוותרו עליו בשום פנים ואופן. X-Fighter, לעומת זאת, נמכר רק עם סימולטור אף-16.

Thrustmaster Top Gun Platinum. 229-209 שקלים. Thrustmaster X-Fighter (מצורף לסימולטור). 249 שקלים. יבוא ושיווק: הד ארצי מולטימדיה

רפידות משחק

שחקני הפיפ"א הרבים בישראל הם הצרכנים העיקריים של אמצעי שליטה אלו. העיקרון פשוט: לחצן רב כיווני בצד שמאל ושישה כפתורים מצד ימין. הפונקציות האלו מופיעות בכל רפידות המשחק (גיים-פדים). מעבר לסוגיית המחיר, המדד החשוב ביותר למוצר כזה הוא משך הזמן שעובר עד שידיו של השחקן הופכות לשני גושים מתוחים וכואבים. ובמלים אחרות, ההקפדה על הנדסת האנוש חשובה במקרה הזה עוד יותר מהאפשרויות שיש למשחק להציע.

גם כאן, מתוך המוצרים שנבדקו, **המובילים בעיצוב ובאיכות הם של מיקרוסופט ולוג'יטק. הרפידות של שתי החברות נראות כמו בומרנג עם כפתורים, ומצוידות בכל השטיקים הנחוצים. מיקרוסופט מציעה גם רפידה שמונעת על ידי תנועות ידיו של השחקן – לא משהו שמצדיק את המחיר. מבין ארבע הרפידות שבדקתי, רק זו של לוג'יטק הציעה חיבור כפול מובנה לתועלת מי שאוהב לשחק עם חברים מול אותו מסך – תכונה מתבקשת, שלא ברור מדוע אינה מיושמת ברפידות של החברות האחרות.**

Microsoft Sidewinder Gamepad. 149 שקלים. Microsoft Sidewinder Pro Freestyle. 338 שקלים. יבוא ושיווק: מיקרוסופט ישראל

Logitech Wingman Gamepad. 190 שקלים. יבוא ושיווק: מעתק מערכות

Fusion Gamepad. 149-129 שקלים. יבוא ושיווק: הד ארצי מולטימדיה

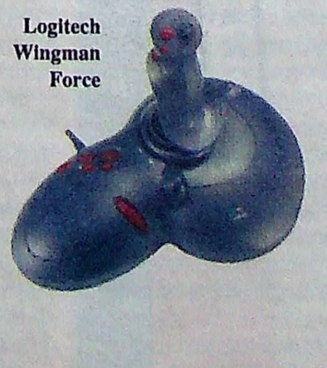
שליטה במשחקי גוף ראשון

לא כל יום נבנה אמצעי שליטה שאמור להיות מותאם במיוחד לז'אנר האהוב עליך. לכן Frag Master של Thrustmaster התקבל אצלי בציפייה רבה. המוצר אמור לאפשר לשחקני קוויק, Half Life ודומיהם לשלוט בצורה אבסולוטית בדמות שאותה הם מגלמים, ולהביא אותם לוותר על השימוש המסורתי בעכבר ובמקלדת.

לקח לי בערך שלוש שניות להבין שלא לתינוק הזה פיללתי. מדובר בידית מוזרה שאוחזים בשתי ידיים, ואשר יכולה לנוע קדימה, אחורה, לצדדים ולעומק (אם מחשיבים את צד ימין ושמאל כממדים בפני עצמם, אני מניח שאפשר להגיע למסקנה שמדובר במוצר "המאפשר תנועה בארבעה ממדים", כפי שנטען בפרוספקט של "הד ארצי מולטימדיה"). האחיזה לא נוחה, התחושה פלסטיקית מאוד ויכולת השליטה המעולה שהיתה לי עם העכבר אבדה לבלי שוב. אם חיפשתם דרך לזרוק לפח סכום לא קטן, זו אפשרות אחת. שליטה על גורדון פרימן לא תקבלו, אבל תרוויחו משקולת נייר נפלאה.

Thrustmaster FragMaster. 329-299 שקלים. יבוא ושיווק: הד ארצי מולטימדיה

Logitech Wingman Force

בעולם של חיים בריאות זה עסק כלכלי לכל דבר. דרך האינטרנט מוכרים ומנהלים ביטוחי חיים וביטוחי בריאות במיליארדי דולרים. לאחרונה נפתחו חברות רבות שכל עיסוקן הוא ניהול מידע רפואי דרך האינטרנט, וחברות מצליחות אחרות פותחות חנויות מקוונות למִמכר תרופות דרך המחשב. בישראל, משילוב של גורמים כלכליים ותרבותיים, השוק הזה עדיין רדום.

אלא שבעולם האמיתי, קופת חולים כללית, כמו חברותיה למערכת הבריאות, נמצאת בסביבה תחרותית קשה, של מלחמה על כל לקוח. בדיוק מסיבה זו היא הקימה אתר אינטרנט מקיף, המנסה להרחיב את מגוון השירותים שהקופה מספקת ללקוחותיה. המסך הראשי של האתר בנוי בצבעי הלוגו של קופת החולים – כחול, כתום ולבן – שימוש מוצלח בשילוב צבעים מוכר כדי לחזק את המוצר. המסך עצמו בנוי באמצעות מסגרות (frames) בצורה טובה במיוחד, שבה תוכן המסגרת העליונה משתלב ומשלים את תוכן המסגרת התחתונה. בכותרת מופיע לוגו הקופה, שאמנם נראה עמום במקצת, אך עדיין ניתן להבחנה, וגישה לחמשת החלקים העיקריים של האתר. לחיצה על כל אחד מהם מעלה סרגל מורחב במקצת, המוגש בצבע אחר, כדי ליצור הפרדה בין החלקים השונים.

האלמנט החזותי הבולט בעמוד הראשי הוא הפרסומת ל"דרך חיים" – מותג חדש שהמציאה הקופה, אותו היא מציעה למכירה לחברות של מוצרי בריאות. כלומר, קהל היעד של המוצר הזה הוא, במקרה הטוב, עשירית מהאוכלוסייה. מדוע, אם כן, צריכה הפרסומת להופיע בראש העמוד? לעומת זאת, הידיעה שהופיעה בשבוע שעבר מתחת לפרסומת – על תזונה נכונה לכבוד צום יום כיפור – מעידה על עדכון שוטף של האתר. עוד בעמוד מופיעים קישורים נוספים לחדשות הקופה ולמקבצי טיפים לגולשים. בצדו השמאלי של המסך יש מבזק חדשות המוביל לחלקים החדשים באתר.

מהעמוד הראשי אפשר להגיע לשני חלקים מרכזיים באתר המוקדשים לשיווק שירותים משלימים של קופת החולים. בתור שירות שלקופה יש עניין רב לשווק אותו, מפתיע שהחלקים מוסתרים כמעט לחלוטין בסרגל הניווט השמאלי. עם זאת, מי שבכל זאת יבחין בהם, יובל אל אתרי משנה עם הסברים נרחבים על שירותים אלו.

שירות "קו פתוח" של קופת חולים כללית מאפשר לכל חבר קופה לשלוח בקשות למידע, להגיב על האתר או לשנות את פרטיו האישיים במחשבי קופת החולים. התקלה היחידה בשירות זה היא שהחלק

קופת חולים כללית

http://www.klalit.co.il

האחרון אינו מאובטח כלל, ומאפשר לקלוט מידע אישי על הגולש.

תחת הכותרת "שירותים רפואיים" מסתתר מידע רב על כל סוגי השירות שקופת החולים מעניקה. אפשר בעזרת מנוע חיפוש למצוא מרפאה ורופא רלוונטיים, כולל כתובות ומספר של מרכז הזמנות התורים האזורי. בצורה האופיינית עדיין לאינטרנט הישראלי, השירות הולך צעד אחד פחות מדי, בכך שאינו מאפשר את הזמנת התור עצמו דרך הרשת.

מדור "הכל על בריאות" מספק מגוון רחב של מאמרים, בשפה בהירה וקולחת, שנכתבו על ידי מומחים בעבור הציבור הרחב. מדור "צעירים" סירב משום מה לתפקד פעם אחר פעם. מדור "בתי החולים" מספק מידע כללי על כל אחד מבתי החולים של הקופה, בלוויית מפת בית החולים וקישור לאתר בית החולים, אם יש כזה. המדור החמישי, "מידע מקצועי", מרכז חדשות בנושאים רפואיים לעובדי הקופה, עם תוספת של מנוע חיפוש להקלת ההתמצאות. אמנם זהו פרסום מקצועי, אך הוא מתאים לגולש המתחיל.

שתי המתחרות העיקריות של קופת חולים כללית – קופת חולים מכבי (http://www.maccabi-health.co.il) וקופת חולים מאוחדת (http://www.meuhedet.co.il) מציעות באתרים שלהן שירותים כמעט זהים לאלו של הכללית. ההבדל העיקרי הוא שהאתרים של מכבי ומאוחדת הם בעלי אוריינטציה שיווקית יותר, לעומת האתר של הכללית, המנסה לתת יותר מידע חיוני. ובכל זאת, אתרי שלושת הקופות נמצאים ברמה אחת מעל רוב האתרים הישראלים. עכשיו נותר לראות מתי השוק ידביק את הפער.

ירדן לוינסקי

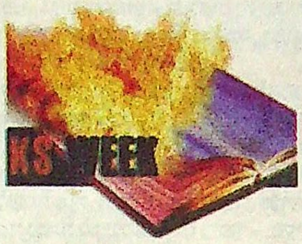
http://www.extopia.co.il

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

צ'ט עם וורן ג'י • איש השנה באינטרנט הישראלי • ראיון עם פיליפ גלאס

צנזורה

תיקי הצנזורה, אתר המחויב לפרסם ברשת את כל מה שנאסר לפרסום במקומות אחרים, אכן מפרסם בהתלהבות כל ציטטה שמישהו הזעיף פנים למולה, וגם מערכן באירועים, עצומות ופעולות מחאה שונות – רובן כצפוי בארה"ב

http://www.clairescorner.com/censorship/default.htm

שבוע מחאה נגד ספרים אסורים, המתקיים אחת לשנה (במקרה הטוב), מתועד באתר הכולל גם דיונים, תיאור מקרים ספציפיים של צנזור ספרים והצעות לדרכי התמודדות עם צנזורה

http://www.aclu.org/issues/freespeech/bbwind.html

משעשע לראות עד כמה פחדו אנשים מרעיונות. תערוכה מקוונת עם דוגמאות מספרים שנאסרו לקריאה לאורך הדורות

http://digital.library.upenn.edu/books/banned-books.html

שריפת ספרים וההיסטוריה של המחאה נגדה

http://www.rjgeib.com/thoughts/burning/burning.html

קיצור תולדות המוסיקה המוחרמת והשירים שנאסרו לשידור, כולל קבוצת דיון ועשרות קטגוריות מרתקות

http://ericnuzum.com/banned

המלחמה בצנזורה, כולל מקרים אמריקאים מפורסמים

http://www2.awa.com/artnetweb/views/tokartok/tokcen/tokcen.html

דע את האויב: בעלי האתר מציגים רשימה של ארגונים ואנשים בולטים "המנסים לסתום לאחרים את הפה"

http://www.eff.org/pub/Groups/BCFE/bcfenatl.html

אתרים חדשים

היכרויות בווידיאו ליהדות התפוצות

http://www.tvdate.co.il

כל מה שרציתם לדעת על אריזות

http://www.ariz-ltd.co.il

המכורים לתשבצים – הנה האתר שלכם

http://higayon.8m.com

גידי גוב אוכל, גם ברשת

http://www.ochelgov.1click.co.il

שופי, קניון עברי חדש

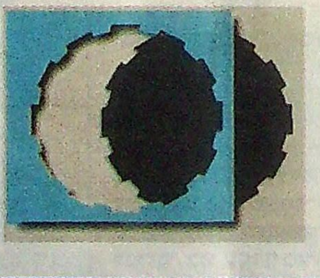
http://www.shopy.co.il

הורים ולומדים, קבוצות דיון בהנחיית מומחים, באתר של המרכז להורות ומשפחה בסמינר הקיבוצים

http://www.galim.org.il/horut/horut.html

בנק פיתוח התעשייה בישראל

http://www.idbi.co.il

המצב

1. בדירוג איש השנה באינטרנט הישראלי על פי גולשי נענע

http://specials.nana.co.il/poty1999/vote2.asp

נבחר אביב שניר, בן 14, הוגה שביתת האינטרנט

2. באתר ההיכרויות העברי אינדקס נט

http://www.indexnet.co.il/love

נרשמו השבוע 16 נשים בנות 47 עד 60. רק תשעה גברים היו רשומים באותה קטגוריה. בין הנשים: מנהלת בחברת היי־טק, בנקאית וגננת. בין הגברים: פסיכיאטר, צייר, פסל ומנהל רשת מחשבים

אתר השבוע

המוסיקלי

מעבדת אוהנו היפאנית מציעה לגולשים המתחברים אליה שירות ייחודי: הם יכולים "להקשיב לקולות הרשת". המוסיקה ששומעים באתר מבוססת על מערכת שפותחה במעבדה, אשר מתרגמת נתונים שהיא שואבת מהרשת על שימוש בפרוטוקולים של תקשורת. הקולות אמורים בעצם לבטא את מצב התנועה: כמות הגולשים, מאיזה אזורים הם מתקשרים, וכן הלאה.

http://netsound.is.titech.ac.jp/netsound/english/index.html

השימושי

ישראל אולי לא נמנית עמם, אבל ישנם בעולם אזורים שלווים, שבהם טיול בטרמפים הוא דבר בטוח, זול, קל ומקובל. למי שמתכנן טיול מסוג זה, שווה לבדוק את ההנחיות בעלי האתר הזה, שהוא מעין אסופת מקודות לטרמפיסט. לינקים כמעט לכל מקור טרמפיסטי ברשת, הדרכה, המלצות, אזהרות, סיפורים וחוויות.

http://alumni.aitec.edu.au/~bwechner/Documents/Hitch

מילון

אימוטיקונים יפאניים. היפאנים, עם רב השראה, אימצו את האימוטיקונים (המכונים "סמיילים") כדרך תקשורת בסייברספייס, אבל שינו ושיכללו אותם, בין היתר הודות למקלדת שלהם, הכוללת סימנים מיוחדים ליפאנית ומאפשרת מרחב תמרון גדול יותר. מסיבות מובנות אי אפשר להדגים כאן סימנים שמניבה רק מקלדת יפאנית, אבל יש בין האימוטיקונים המקוריים גם כאלה שמקלדת ישראלית יכולה להנפיק:

חיוך רגיל: ^_^
חיוך מופתע: ^o^
חיוך "בנזאי": \^_^/

יומן

רביעי 29.9

01:00 צ'ט עם אמן ההיפ הופ וורן ג'י
http://chat.yahoo.com

חמישי 30.9

00:00 צ'ט עם טים ברנרס לי, ממציא הרשת
http://chat.yahoo.com/chat/events/calendar.html

שישי 1.10

מתפרסם ראיון עם המלחין פיליפ גלאס
http://www.borders.com/netcafe/future.html

02:00 צ'ט עם הקומיקאית האמריקאית ג'נין גרפולו
http://chat.yahoo.com

15:00 צ'ט עם השחקנית והסופרת הצעירה ג'סיקה סטיבנסון
http://www.chat.beeb.com/chat/comingup

שבת 2.10

17:00 מעקב בשידור חי אחר סבב רופאים במרכז ג'ון הופקינס
http://www.broadcast.com/edu/jhmr/listen

שני 4.10

03:00 הופעה של מאשין הד
http://www.liveconcerts.com

שלישי 5.10

00:00 צ'ט עם הקומיקאי הבריטי מרק תומאס
http://chat.channel4.com

03:00 הופעה של להקת בוש
http://www.rollingstone.com

המצעד

עשרת האתרים הכי מבוקשים לפי מנוע החיפוש העברי זולו
http://www.zooloo.co.il/topsite.asp

- http://www.zooloo.co.il/zoolooj okepic.asp
- http://www.geocities.com/Area51/Station/8136
- http://www.israeliz.co.il/mp3
- http://www.kef.co.il
- http://www.mp3.com
- http://www.hikarnu.co.il
- http://software.up.co.il
- http://www.jokes.co.il
- http://www.completelyfreesoftware.com/index_w95.html
- http://www.zooloo.co.il/fontzone

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריא-בין

- http://www.courteneycox.net
- http://www.netnav.com/chase/ccox
- http://rwc123.simplenet.com/cox/index.htm
- http://www.geocities.com/Hollywood/Set/3036
- http://www.kcweb.com/super/c_cox.htm
- alt.fan.courteney-cox

קורטני קוקס

השחקנית קורטני קוקס – מוניקה מ"חברים" – נולדה ב-15 לביוני 1964, בברמינגהם אלבמה. בגיל 10 התגרשו הוריה וקוקס עברה יחד עם אחיה ואחיותה להתגורר עם אמה. בתקופת נעוריה התפרנסה מעבודה בחנות למוצרי שחייה. בגיל 16 היא חסכה מספיק כסף לרכוש לעצמה מכונית. כמו רבות מחברותיה, קוקס היתה חברה בלהקת המעודדות של בית הספר והרבתה לשחק טניס ולשחות.

בשנת 82', כשסיימה את לימודיה התיכוניים, נרשמה קוקס ללמודי ארכיטקטורה במכללה בוואשינגטון. היא נשרה מהלימודים כעבור שנה. במקביל ללימודיה ניהלה רומן עם האחיין של אביה החורג (שהיה מבוגר ממנה ב-15 שנה). השניים עברו יחדיו לניו יורק וקוקס החלה לפתח קריירה חרשה כדוגמנית. היא השתתפה בקמפיינים לחברות עלומות ובמקביל החלה לפתח קריירת המשחק. לאחר מאמצים רבים קיבלה קוקס תפקיד מזערי באופרת סבון יומית.

בשנת 84' זכתה קוקס לראשונה בתשומת הלב הציבורית כשרקדה לצדו של הזמר ברוס ספרינגסטין בווידיאו קליפ לשירו "Dancer in the dark". שנה מאוחר יותר היא לוהקה לסדרה "קשרי משפחה" ושיחקה בתפקיד חברתו של כוכב הסדרה, מייקל ג'יי פוקס. לאחר הורדת הסדרה, קוקס המשיכה לשחק בתפקידים שוליים בסרטי קולנוע ובסדרות זניחות.

בשנת 94' לוהקה לצד ג'ים קרי בסרט "אייס ונטורה", שנהפך ללהיט אדיר בכל העולם. כמה חודשים אחר כך היא זכתה בתפקיד הנחשק של מוניקה בסדרה "חברים". במקור יועדה קוקס לשחק את רייצ'ל (במקום ג'ניפר אניסטון), ולאחר מסע עיקש היא הצליחה לשכנע את מפיקי הסדרה כי התפקיד של "מוניקה" מתאים לה יותר.

מאז שקיבלה את התפקיד ב"חברים" היא מככבת בטורי הרכילות. שמה נקשר רומנטית לשחקנים מייקל קיטון (אתו יצאה במשך יותר מחמש שנים), כריסטיאן סלייטר, ג'ורג' קלוני ודייוויד דוכובני. ביוני השנה נישאה לשחקן דייוויד ארקט, אותו הכירה על סט הצילומים של הסרט "צעקה".

רשת האינטרנט לא משתגעת במיוחד על קוקס. לפי מנוע החיפוש "All the web" היא זוכה רק ל-6,823 אזכורים. לשם השוואה, חברתה לסדרה ג'ניפר אניסטון זוכה לכ-19,424 אזכורים. בקבוצות הדיון המצב דומה – כ-7,765 הודעות מתייחסות לקוקס.

העונה החדשה של "חברים" משודרת מדי יום ראשון בערוץ 3.